

2 กรกฎาคม 2569

การประชุมคณะกรรมการยกย่อง ด้านการพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6/2569

ระเบียบบวาระการประชุม

❑ ระเบียบบวาระที่ 1

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

❑ ระเบียบบวาระที่ 2

รับรองร่างรายงานการประชุมคณะกรรมการยกร่าง
ด้านการพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 5/2569

❑ ระเบียบบวาระที่ 3

เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย

❑ ระเบียบบวาระที่ 4

เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

4.1 เรื่องกำหนดการประชุมคณะกรรมการฯ

วาระที่ 1

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

วาระที่ 2

รับรองร่างรายงานการประชุมคณะกรรมการยกย่องด้านการพลิกโคมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6/2569

วาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย

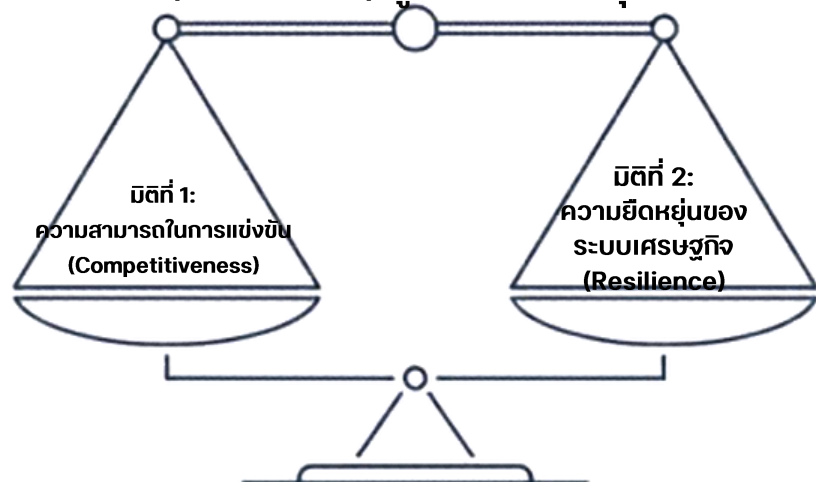
3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย

คณะกรรมการฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 3/2569 เมื่อวันที่ 18 พ.ค. 69 ได้มีมติเห็นชอบกรอบแนวคิดการยกระดับภาคการผลิตและบริการเป้าหมายและมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ

- รับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปพิจารณาปรับปรุงกรอบแนวคิดและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 โดยให้ความสำคัญกับการกำหนด Strategic Positioning ของประเทศให้มีความชัดเจน การวิเคราะห์ข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและความล้มเหลวของระบบเศรษฐกิจในแต่ละสาขา การกำหนดจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Segment) ของแต่ละสาขาที่สามารถเชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าโลกหรือภูมิภาค และการออกแบบมาตรการที่มีความเฉพาะเจาะจง (Sector-specific) และสามารถขับเคลื่อนได้จริงในทางปฏิบัติของแต่ละสาขาประมาณ 2 - 3 ประเด็นต่อสาขา
- เตรียมการประชุมในครั้งต่อไปเพื่อหารือประเด็นด้านระบบนิเวศการปรับตัว แรงงาน การแข่งขัน และกลไกสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ก่อนนำกลับ มาสังเคราะห์เป็นข้อเสนอแนวทางการยกระดับภาคการผลิตและบริการเป้าหมายในวันที่ 2 กรกฎาคม 2569 เพื่อให้กรอบแผนมีความชัดเจนและตอบโจทย์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ

การปรับสมดุลยุทธศาสตร์ชาติ (Strategic Rebalancing)

การประเมินศักยภาพอุตสาหกรรมต้องก้าวข้ามกระบวนทัศน์
การค้าเสรี (Free Trade) สู่การสร้างสมดุลในโลกที่แบ่งขั้ว

**De-risk: ลดการพึ่งพาประเทศใดประเทศหนึ่ง
มากเกินไป ท่ามกลางความไม่แน่นอนสูง**

แก้ไขประเด็นความมั่นคง 4 ด้าน: ระบุจุดยืนของประเทศไทยในห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain) ภายใต้บริบท
ภูมิรัฐศาสตร์แบ่งขั้วโดยกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนในแต่ละอุตสาหกรรม

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของไทย (Strategic Positioning)

ประเทศไทยต้องตอบให้ได้ว่าจะเข้าไปอยู่ตำแหน่งใดของห่วงโซ่
มูลค่าโลก เพื่อตอบโจทย์ 4 เสาหลักความมั่นคง:

Global Value Chain

**1. ความมั่นคงทาง
อาหาร (Food
Security):** ยกระดับ
ภาคเกษตรและอาหาร

**2. ความมั่นคงทาง
สาธารณสุข (Health
Security):**
อุตสาหกรรมยาและ
สุขภาพ

**3. ความมั่นคงทาง
พลังงาน (Energy
Security):** การพัฒนา
พลังงานทางเลือก

**4. ความมั่นคงทางเทคโนโลยี
(Tech Security):**
การรับมือจากการแบ่งขั้วทาง
การค้าและเทคโนโลยี

กรอบการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างเพื่อเปลี่ยนบทบาทภาครัฐจาก ผู้ควบคุม ให้เป็น ผู้สนับสนุนตลาด

ทักษะแรงงาน (Labor)

- เป็น Demand-driven เชื่อมโยง
- ค่าตอบแทนกับคุณภาพแรงงานจริง
- ดึง Talent Mobility (นักวิจัย/ ผู้มีศักยภาพจากภาครัฐ) ทำงานร่วมกับเอกชน

เพิ่มการจัดทำบัญชีทักษะมาตรฐานแห่งชาติ (Skill Taxonomy) พิมพ์เชี่ยวชาญทักษะสาขา และกลไกเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility)

ทุนและนวัตกรรม (Capital & Innovation)

- ลด Asymmetric Information ให้ SMEs (การทำบัญชี/ การวิจัยกิจการ) เพื่อให้กลไกตลาดสินเชื่อกำหนด
- สร้างกลไกร่วม กกร. - สถาบันวิจัยขับเคลื่อนนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์

เพิ่มระบบวิจัยเทคโนโลยีรายสัปดาห์ประกอบการเพื่อช่วย SMEs เข้าถึงแหล่งทุน และใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ และสถาบันการศึกษา เชื่อมโยงวิจัยเข้ากับธุรกิจจริง

การลงทุนต่างชาติ (FDI)

- ปรับสิทธิประโยชน์แบบ Add-on (เน้นถ่ายทอดเทคโนโลยี, R&D, ใช้ผู้ผลิตในประเทศ)
- มาตรการดึงดูดสูงสุดระดับสากล (OECD Pillar Two) (อัตราภาษีขั้นต่ำ 15%)

ปรับเงื่อนไข BOI เป็นการให้สิทธิประโยชน์ตามผลลัพธ์ (Outcome-based) โดยผูกกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการใช้วัตถุดิบในประเทศ (Local Content)

การแข่งขัน (Competition)

- เปิดเสรีภาคบริการพื้นฐาน (การเงิน โทรคมนาคม พลังงาน) เพื่อลดต้นทุนทั้งระบบ
- บังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าอย่างจริงจัง ครอบคลุมทุนไทย-ทุนต่างชาติ ลดการกีดกันและผูกขาด

เปิดเสรีภาคบริการในสาขาที่มีการแข่งขันไม่เพียงพอ (พลังงาน/โลจิสติกส์) เพื่อลดต้นทุนแฝง และเพิ่มกลไกคุ้มครองผู้บริโภคข้ามชาติ รวมถึงธุรกิจออนไลน์

กฎระเบียบรัฐ (Ease of Doing Business)

- ยกระดับมาตรฐานภาครัฐสู่มาตรฐาน Fast Pass SLA
- เร่ง Regulatory Guillotine และเปิดเผยข้อมูลลงทุน BOI แบบโปร่งใส

บรรจุการกำหนดมาตรฐานเวลาบริการภาครัฐ (SLA) ระบบ Fast Pass และการขยายผลพื้นที่ทดลองกฎระเบียบ (Regulatory Sandbox)

โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure)

- ให้บริการ Cloud & AI ในรูปแบบ As-a-Service เพื่อลดต้นทุน SMEs
- สนับสนุน Open Data เพื่อการวิเคราะห์ตลาดและพัฒนา นวัตกรรม

เพิ่มการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Open Data) และจัดหาโครงสร้างพื้นฐานคลาวด์/AI ในรูปแบบเช่าใช้ (As-a-Service) เพื่อลดต้นทุนให้ SMEs

กรอบการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ จากการค้นหาความล้มเหลวสู่ผลลัพธ์ (Sector - Specific Framework)

วิเคราะห์ปัญหาเชิงโครงสร้าง (Identify Structural Limits)

สกัดให้เหลือปัญหาหลัก 1-2 ประเด็นต่อสาขา
ที่อุตสาหกรรมไม่สามารถขยับได้และกลไกตลาดแก้ไขเองไม่ได้
เพื่อให้แผนมีความคมชัดและไม่กลายเป็นบัญชีรายการมาตรการทั่วไป

4 มิติความล้มเหลว (Failure Analysis)

1. Market Failure:
ความล้มเหลวของกลไกตลาด

2. System/Coordination Failure:
ความล้มเหลวเชิงระบบและการประสานงาน

3. Firm Capability Failure:
ข้อจำกัดขีดความสามารถของเอกชน

4. Government Failure:
ความล่าช้าในกระบวนการภาครัฐ/การกำกับดูแล

ชี้จุดที่รัฐควร
แทรกแซงให้เกิดผล
เชิงยุทธศาสตร์

ปรับเนื้อหาหน้าวิเคราะห์ปัญหา
ของทุกรายสาขา (เกษตร อาหาร
ท่องเที่ยว ไฮเทค การแพทย์)
โดยสกัดปัญหาออกเป็น 4 มิติ
ความล้มเหลว (Input,
Production, Processing,
Marketing) พร้อมระบุ เหตุผล
ความจำเป็นที่ภาครัฐบริหาร
จัดการ (Why & What) เพื่อ
แก้ปัญหาลดความล้มเหลวและ
ข้อจำกัดของ SMEs

Strategic Position

(ไทยต้องการอยู่ตรงส่วนใด
ของห่วงโซ่อุตสาหกรรม?)

Intent

(เป้าหมาย: สร้างมูลค่า/ งาน
คุณภาพสูง/ ความมั่นคง)

Why / What / How

(เหตุผล / มาตรการ/ วิธีการ)

Key Result

(ผลลัพธ์ที่วัดได้จริง)

1. เกษตรกรรม (Agriculture)

- มุ่งสู่ความมั่นคงทางอาหารและรับมือ Climate Change
- เพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ควบคู่กับการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่ภาคการผลิตและบริการอื่น
- ข้อควรระวัง: กระทบการกำหนด Zoning ให้สอดคล้องกับกลไกตลาด

เพิ่มการนำเทคโนโลยีดาวเทียมและข้อมูลเชิงพื้นที่มาสนับสนุน การทำเกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและสร้างระบบพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

2. เกษตรแปรรูป (Agricultural Processing)

- ลดการพึ่งพาสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity)
- ยกระดับสู่อาหารมูลค่าสูง โดยใช้การสร้างแบรนด์เป็นหัวใจสำคัญ

ปรับเป้าหมาย โดยเน้นลด Commodity Trap ขยับจาก OEM/รับจ้างผลิตไปสู่แบรนด์ มาตรฐาน เทคโนโลยี และมูลค่าเพิ่มที่ตกกับผู้ประกอบการไทย

3. การท่องเที่ยว (Tourism)

- ลดการพึ่งพาตลาดเดียวและเพิ่มมูลค่ารายได้ต่อหัว
- จัดการผลกระทบ Over-tourism และยกระดับประเด็น Climate Change เป็นเงื่อนไขหลักในการวางแผน

เปลี่ยนชีวิตเป็น "คุณค่าเหนือปริมาณ" (Value over Volume) และเพิ่มเกณฑ์ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) เพื่อลดปัญหา Over-tourism

4. ยานยนต์แห่งอนาคต (Future Mobility)

- ค้นหา Niche Market ที่ไทยมีศักยภาพและมีโอกาสจริง (เช่น รถบรรทุกไฟฟ้า) เพื่อสร้างงานคุณภาพสูง
- มุ่งเพิ่ม Local Content และปรับเปลี่ยนผู้ผลิตชิ้นส่วนสินค้า (ICE) เดิมเข้าสู่ห่วงโซ่ใหม่
- เน้นการสร้างงานทักษะสูง ระบบซอฟต์แวร์/อิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ และโครงสร้างพื้นฐานการทดสอบ

เจาะตลาด Niche Segments ยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ ยุกระดับผู้ประกอบการ Tier 2-3 (จากกลุ่ม ICE เดิม) ให้พัฒนาชิ้นส่วนทดแทนหรือซอฟต์แวร์เข้าสู่ห่วงโซ่ xEV กำหนดสัดส่วน Local Content ขั้นต่ำ ผู้สิทธิประโยชน์ BOI กับ ผลลัพธ์ และเร่งพัฒนาศูนย์กลางทดสอบยานยนต์ฯ ครบวงจร

6. อุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพ (MedWell Industry)

- ออกแบบกลไกสนับสนุนให้ตรงกับปัญหาจริง
- ข้อสังเกต: การตั้ง VC เฉพาะด้านยังไม่สอดคล้องกับจำนวน Startup ที่มีความพร้อมซึ่งยังมีจำนวนจำกัด

เพิ่มการสร้างระบบนิเวศ MedWell มาตรฐาน กฎระเบียบ การทดสอบรับรอง และระบบบ่มเพาะ มากกว่าการตั้ง VC เฉพาะด้าน

5. เทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)

- หลีกเลี่ยงการแข่งขันกับรายใหญ่ระดับโลกเพื่อไม่ให้มาตรการขาดประสิทธิภาพ
- มุ่งเน้นช่วงห่วงโซ่ที่ไทยมีศักยภาพ เช่น งานออกแบบ บูรณาการระบบ หรือชิ้นส่วนเฉพาะทาง
- กำหนดผลประโยชน์ทับซ้อนต่างชาติชัดเจน ผู้สิทธิประโยชน์กับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการดึงผู้ประกอบการไทยเข้าสู่ Supply Chain ไทย

มุ่งเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม และขยายสู่กิจกรรมมูลค่าสูง เช่น IC Design และ Advanced Packaging / ส่งเสริมการร่วมทุน ผู้สิทธิประโยชน์กับการจ้างงานทักษะสูงและการใช้ Local Content / เน้นสร้างแรงงานทักษะสูงด้าน STEM (นักวิจัย, วิศวกร, System Integrator) ร่วมกับสถานประกอบการ

7. เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

- สร้างระบบนิเวศครบวงจร: พัฒนาด้านต้นน้ำ -> สร้างผู้ประกอบการ -> ขยายตลาดโลก
- ใช้ความสำเร็จของคอนเทนต์ไทยดึงดูดอุตสาหกรรมอื่น (ความงามและแฟชั่น) และสนับสนุนกลุ่มที่ไม่เคยเข้าถึงภาครัฐ

เพิ่มการสร้างระบบนิเวศตั้งแต่คนสร้างสรรค์ IP Licensing แบบנדตลาดโลก แพลตฟอร์ม และมาตรการเฉพาะตามกลุ่มผู้ประกอบการ

กลไกขับเคลื่อน (Promoting Agency): ทุกสาขาต้องมีหน่วยงานเฉพาะด้าน (เช่น สถาบันอาหาร, CEA) เป็นแกนกลางเชิงบูรณาการระบบนิเวศ แก้ไขปัญหาการประสานงาน โดยต้องมีอำนาจและงบประมาณรองรับที่เพียงพอจะขับเคลื่อน ไม่ใช่เป็นเพียงหน่วยงานสนับสนุน

- กำหนดหน่วยงานเจ้าภาพหลักรายสาขาในแผน เพื่อทำหน้าที่บริหารระบบนิเวศอุตสาหกรรมเชิงรุกและบูรณาการมาตรการรัฐไม่ให้กระจุกกระจาย
- การสร้างความเข้มแข็งจากภายในกลุ่มภูมิภาค (Integration within regional bloc) อาศัยยกระดับกฎระเบียบและมาตรฐานสินค้าให้สอดคล้องกับกลุ่มพันธมิตรที่ไว้วางใจได้ (Trusted Partners)
- การพัฒนาแบบคลัสเตอร์เป็นฐาน (Cluster-based modernization) สร้างระบบนิเวศเชิงพื้นที่ใช้ผู้ประกอบการแกน (Anchor Firms) เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงซัพพลายเออร์ไทย สถาบันวิจัย และโครงสร้างพื้นฐานเฉพาะทางเข้าด้วยกัน

ประเด็นการนำเสนอ

1 การกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย

2 แนวทางการยกระดับภาคการผลิตและบริการในภาพรวม

3 แนวทางการยกระดับภาคการผลิตและบริการรายสาขา

01

การกำหนด อุตสาหกรรมเป้าหมาย

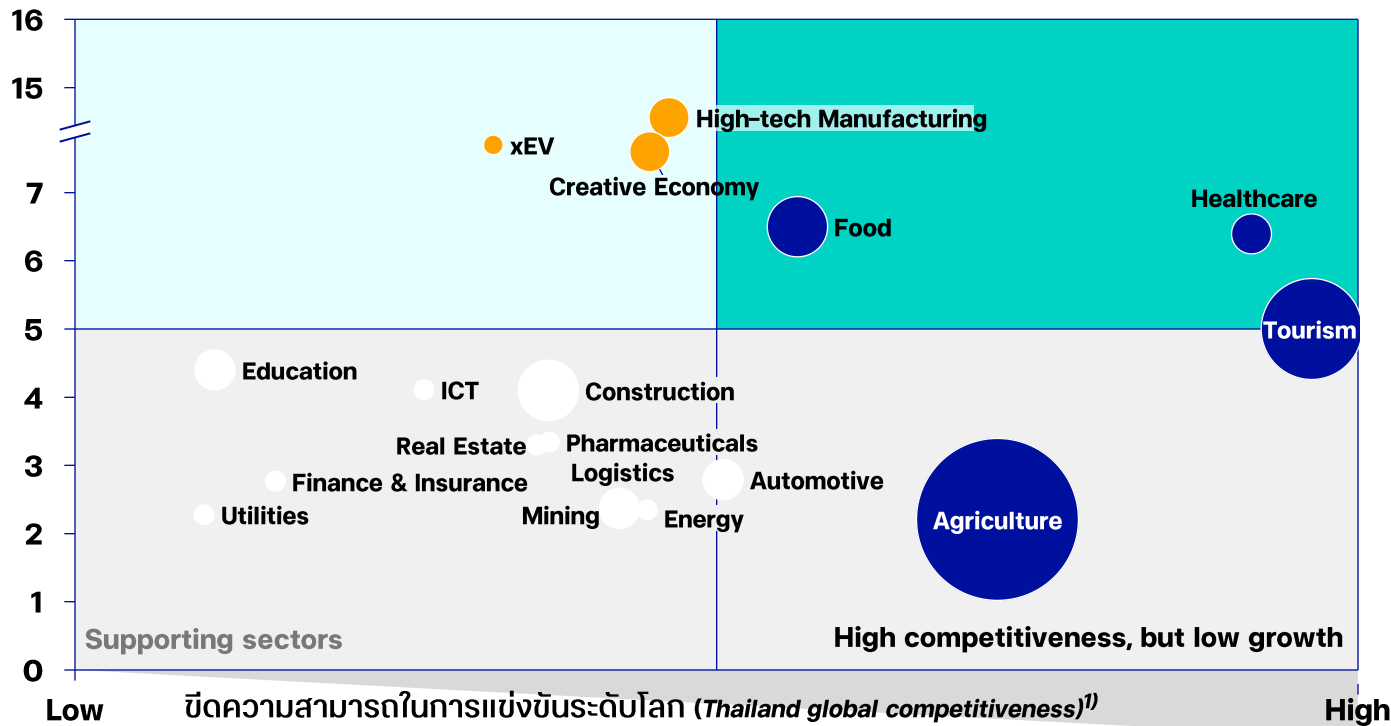

การจัดลำดับความสำคัญของอุตสาหกรรมเป้าหมาย

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ พบว่ามี 7 สาขาสำคัญ ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมที่ควรเร่งยกระดับจากฐานศักยภาพเดิม 4 สาขา และกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่ควรเร่งพัฒนาเพื่ออนาคต 3 สาขา

สาขาที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ

อัตราการเติบโตของตลาดโลก [% p.a.]

การจัดลำดับความสำคัญของสาขาเศรษฐกิจ

การจำแนกสาขาเศรษฐกิจของไทยพิจารณาจาก 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลก และแนวโน้มการเติบโตของตลาดโลกในอนาคต เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดสาขาเป้าหมายที่จะเป็นกลไกสำคัญในแผนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มอุตสาหกรรมที่ควรเร่งยกระดับจากฐานศักยภาพเดิม มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสูง (เปอร์เซ็นต์ใกล้ 90-100) และมีศักยภาพการเติบโตที่แข็งแกร่งในอนาคต สาขาเหล่านี้ควรเป็นฐานหลักของแผนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
- กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่ควรเร่งพัฒนาเพื่ออนาคต มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับปานกลาง แต่มีแนวโน้มการเติบโตที่สูงมาก หากได้รับการสนับสนุนอย่างเหมาะสม จะสามารถพัฒนาเป็นพลังขับเคลื่อนการแข่งขันในอนาคตได้
- กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุน มีขีดความสามารถในการแข่งขันหรือมีศักยภาพการเติบโตที่ค่อนข้างจำกัดในปัจจุบัน แม้มีใช้กลุ่มสาขาหลักในการปรับโครงสร้างแต่การยกระดับประสิทธิภาพโดยรวมยังคงมีความสำคัญ

ขนาดวงกลม - สะท้อนสัดส่วนขนาดการจ้างงานรวมของแต่ละสาขา

02

แนวทางการยกระดับ ภาคการผลิตและบริการ ในภาพรวม

$$GDP = A \times f(K, L)$$

แนวทางการยกระดับภาคการผลิตและบริการในภาพรวม

	สัญชาติของทุน			
	ทุนไทย			ทุนต่างชาติ
	ผู้ประกอบการรายเล็ก	ผู้ประกอบการรายใหญ่	ผู้ประกอบการรายใหม่	(การดึงดูดบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ (Anchor Firm) เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี สนับสนุนการสร้างแรงงานไทยทักษะสูง ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และสร้าง Local Champion)
เพิ่มผลิตภาพแรงงานและการจ้างงานที่ดี (Good Job)				
เพิ่มนวัตกรรมและการจัดสรรทุน				
เพิ่มการแข่งขัน				
ลดอุปสรรคการดำเนินธุรกิจ				
เชื่อมตลาดโลก				
ใช้ประโยชน์จากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ดิจิทัล ข้อมูล และคุณภาพ (NQI)				

	สัญชาติของคุณ			
	คนไทย			ทุนต่างชาติ (การดึงดูดบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ (Anchor Firm) เพื่อดำยทอดเทคโนโลยี สนับสนุนการสร้างแรงงานไทยทักษะสูง ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และสร้าง Local Champion)
	ผู้ประกอบการรายเล็ก	ผู้ประกอบการรายใหญ่	ผู้ประกอบการรายใหม่	
เพิ่มผลิตภาพแรงงานและการจ้างงานที่ดี (Good Job)	- ใช้ความต้องการของภาคเอกชนและสถานประกอบการกำหนดหลักสูตรและรูปแบบการฝึกอบรม เพื่อยกระดับองค์ความรู้และทักษะของกำลังแรงงาน - ปรับระบบการจัดทำหลักสูตรเป็นการร่วมออกแบบกรอบสมรรถนะและรูปแบบการฝึกอบรมผ่านกลไกไตรภาคีระหว่างรัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา - พัฒนาระบบจัดสอบและรับรองทักษะระดับชาติที่มีการทดสอบภาคปฏิบัติจริง เชื่อมโยงกับมาตรฐานสากล และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในระบบรับรองทักษะ - พัฒนาระบบจูงใจการพัฒนาทักษะแรงงานแบบร่วมกันระหว่างภาคธุรกิจ แรงงาน และผู้ให้บริการหลักสูตร			สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนไทยกับบริษัทชั้นนำ ในการพัฒนาแรงงานทักษะสูงร่วมกัน เช่น ร่วมกำหนดมาตรฐานทักษะรายอุตสาหกรรม และนำกรอบสมรรถนะระดับสากลมาเชื่อมกับมาตรฐานอาชีพไทย
	พัฒนากลไกการเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility) ให้สามารถเข้าร่วมงานกับภาคเอกชนได้อย่างเป็นระบบ		พัฒนากลไกการเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility) ให้สามารถเข้าร่วมงานกับภาคเอกชนได้อย่างเป็นระบบ	
		- พัฒนาบัญชีทักษะมาตรฐานแห่งชาติ (Skill Taxonomy) และพิมพ์เขียวทักษะรายอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน - ปรับรูปแบบและเงื่อนไขการสนับสนุนโครงการพัฒนาทักษะแรงงานให้เปิดกว้างกับผู้ให้บริการที่หลากหลาย โดยกำหนดเงื่อนไขการติดตามประเมินผลบนพื้นฐานของการเพิ่มผลิตภาพและการจ้างงานที่ดี		

	สัญชาติของทุน			
	ทุนไทย			ทุนต่างชาติ (การดึงดูดบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ (Anchor Firm) เพื่อดำยทอดเทคโนโลยี สนับสนุนการสร้างแรงงานไทยทักษะสูง ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และสร้าง Local Champion)
	ผู้ประกอบการรายเล็ก	ผู้ประกอบการรายใหญ่	ผู้ประกอบการรายใหม่	
เพิ่มนวัตกรรมและการจัดสรรทุน	- ลดปัญหาความไม่สมมาตรของข้อมูล เช่น การจัดทำบัญชีที่ถูกต้อง การวินิจฉัยกิจการ และการปรับปรุงข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถประเมินความเสี่ยงและปล่อยสินเชื่อได้ง่ายขึ้นตามกลไกตลาด - ออกแบบและขยายโครงการวิจัยสถานประกอบการ โดยสนับสนุนทรัพยากรในการประเมินสภาพจริงของธุรกิจในพื้นที่ครอบคลุมทุกอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อจัดทำแผนปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต สถานประกอบการและเชื่อมโยงกับมาตรการสนับสนุนของรัฐอย่างเป็นระบบ	- ใช้ผู้ประกอบการรายใหญ่เป็นผู้นำ (Lead Firm) ในการสร้างการมีส่วนร่วมให้ผู้ประกอบการ SMEs เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลก - พัฒนากลไกเชื่อมโยงเงินทุนสู่การลงทุนเทคโนโลยีและผลิตภาพ อาทิ สินเชื่อห่วงโซ่อุปทาน และกองทุนร่วมลงทุนที่มีตัวชี้วัดชัดเจนให้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ	- ปรับปรุงแบบสิทธิประโยชน์การลงทุนจากการให้สิทธิประโยชน์พื้นฐานในวงกว้างไปสู่การให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับกิจกรรมที่สร้างคุณค่าต่อประเทศ เช่น การวิจัยและพัฒนา การร่วมทุนกับผู้ประกอบการไทย การร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัย การพัฒนาทักษะแรงงาน การใช้ผู้ผลิตภายในประเทศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี - สร้างความเข้มแข็งให้แก่กลไกการรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีภายในประเทศเพื่อเชื่อมโยงและต่อยอดการลงทุนจากต่างประเทศกับผู้ประกอบการไทย สถาบันวิจัย หรือระบบนิเวศภายในประเทศให้เกิดประโยชน์จริงตามที่กำหนดไว้	
	- กำหนดหน่วยงานเจ้าภาพรายสาขาที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงแรงงาน ทุน นวัตกรรม ตลาด และกฎระเบียบ พร้อมออกแบบมาตรการสนับสนุนการบริหารความเสี่ยงในช่วงการเปลี่ยนผ่าน (Transformation Risk) ให้ผู้ประกอบการสามารถมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวได้อย่างเป็นระบบ - พัฒนากลไกเชื่อมโยงโครงข่ายภาคธุรกิจกับสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย เช่น ความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน กับหน่วยงานด้านการศึกษาและวิจัย เพื่อเป็นช่องทางแลกเปลี่ยนข้อมูล ปัญหา การร่วมลงทุน และขับเคลื่อนการพัฒนา นวัตกรรมในภาคธุรกิจจริง			

ลักษณะของคุณ

คนไทย

ผู้ประกอบการ
รายเล็ก

ผู้ประกอบการ
รายใหญ่

ผู้ประกอบการ
รายใหม่

คุณต่างชาติ

(การดึงดูดบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ (Anchor Firm) เพื่อดำเนินการเทคโนโลยี สนับสนุนการสร้างแรงงานไทยทักษะสูง ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และสร้าง Local Champion)

เพิ่มการแข่งขัน

- ลดต้นทุนแฝงเปิดเสรีโครงสร้างพื้นฐานอนาคต (อาทิ การเงิน โทรคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน AI พลังงานสะอาด โลจิสติกส์อัจฉริยะ)
- กำกับกีดกันการแข่งขันและบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าอย่างเท่าเทียมกับทุกกลุ่มทุน เพื่อจัดการผูกขาดและพฤติกรรมจำกัดการแข่งขัน (อาทิ Exclusive Dealing และการกำหนดราคาขายต่อ) ตลอดจนการปราบปรามกลุ่มทุนที่ประกอบธุรกิจโดยเลียงกฎหมาย (ทุนเทา)
- กำกับติดตามเงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุนอย่างเคร่งครัด ควบคู่กับการประเมินความคุ้มค่าอย่างต่อเนื่อง
- สร้างความเท่าเทียม/หมุน Open Data รัฐบาลเปิดฐานข้อมูลโครงสร้างตลาดให้ SME/Startup วางกลยุทธ์/ต่อยอดธุรกิจ

- ดึงดูด FDI เป้าหมาย โดยเน้น Deep Tech และ Green Industry เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทย
- กำกับดูแลเป็นธรรม คุมเข้มแพลตฟอร์มข้ามชาติ ให้ดำเนินธุรกิจและแข่งขันภายใต้มาตรฐานเดียวกับคนไทย
- มีกลไกตรวจสอบธุรกิจนอมนิติ โดยเฉพาะในสาขาธุรกิจบริการ อสังหาริมทรัพย์ และภาคเกษตรกรรม เพื่อป้องกันการแข่งขันทที่ไม่เป็นธรรมและภาวะการถูกกลืนกินทางเศรษฐกิจ

ลดอุปสรรคการดำเนินธุรกิจ

- กำหนดมาตรฐานการให้บริการที่จับต้องได้ ยกเว้นจากการรวมศูนย์จุดให้บริการ สู่การพัฒนาข้อตกลงระดับการให้บริการ (SLA) ของรัฐที่มีมาตรฐาน เวลา และผู้รับผิดชอบชัดเจนในทุกกระบวนการ
- ผลักดัน Fast Pass ให้เป็นมาตรฐานปกติ ไม่จำกัดเฉพาะโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
- เร่งปฏิรูปและทบทวนกฎหมาย และปรับสภาพแวดล้อมตาม B-Ready
- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อมาตรฐานสากลและโมเดลธุรกิจใหม่ รวมทั้งขยายพื้นที่ Sandbox สำหรับนวัตกรรม

- SLA แบบไร้รอยต่อ ศูนย์บริการนักลงทุนมี SLA มาตรฐานเดียว และเน้นภารกิจหลังการอนุมัติ เพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องวิชาบุคลากรทักษะสูงและเชื่อมโยงการลงทุนกับผู้ประกอบการไทย

• ยกกระดับหน่วยงาน Promoting Agency ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อบริหารจัดการนิเวศอุตสาหกรรมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เชื่อมโยงทุนต่างชาติ ทุนใหญ่ไทย สถาบันวิจัย และ SME เข้าด้วยกัน พร้อมมีกองทุนสนับสนุนการปรับตัวในระยะเปลี่ยนผ่าน

เชื่อมตลาดโลก

- เจาะตลาดโลกเชิงรุก ใช้ผู้เชื่อมโยงตลาดส่งเสริมให้ SMEs เข้าถึงตลาดต่างประเทศขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพ ควบคู่กับการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล
- สร้างเบรกดบนฐานความยั่งยืน ยกเว้นสินค้าชุมชนและท้องถิ่นด้วยมาตรฐานสากล (BCG, ESG และ สินค้า GI)
- พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ที่เข้าถึงและใช้งานง่าย เพื่อตอบโจทย์การเข้าถึงตลาดโลก

- เชื่อมผู้ประกอบการกับตลาดสากล ผ่านแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน การเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจข้ามพรมแดนแบบ B2B

- ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนแบบมุ่งเป้า เน้น Outcome-based Incentive ดึงธุรกิจไทยสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยผูกเงื่อนไขการเชื่อม Local Supplier และการใช้วัตถุดิบ/บริการในประเทศ เพื่อเป็นสะพานเชื่อมผู้ประกอบการไทยเข้าสู่ตลาดและมาตรฐานระดับโลก
- เสริมกลไกตรวจสอบนอมนิติ เพื่อคุ้มครองการแข่งขันที่เป็นธรรม

- เอกชนนำ รัฐสนับสนุน ให้ภาคเอกชนที่เข้าถึงตลาดโลกเป็นผู้กำหนดทิศทางการบริหารจัดการห่วงโซ่มูลค่า
- รัฐสร้างอุปสงค์นำร่อง โดยใช้การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐเป็นพื้นที่ทดลองและนำร่องให้ตลาดสินค้า/บริการ รวมถึงการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวเพื่อสร้างฐานสร้างตลาดในประเทศก่อนขยายผลสู่ตลาดโลก

	สัญชาติของทุน			ทุนต่างชาติ (การดึงดูดบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ (Anchor Firm) เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี สนับสนุนการสร้างแรงงานไทยทักษะสูง ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และสร้าง Local Champion)
	ทุนไทย			
	ผู้ประกอบการรายเล็ก	ผู้ประกอบการรายใหญ่	ผู้ประกอบการรายใหม่	
ใช้ประโยชน์จากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ดิจิทัล ข้อมูล และคุณภาพ (NQI)	- เร่งผลักดันการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (Open Data) ข้อมูลภาคอุตสาหกรรม ระบบเชื่อมต่อข้อมูล และความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และการเชื่อมโยงระบบข้อมูลภาครัฐเพื่อสนับสนุนการลงทุน การวิเคราะห์ตลาด และนวัตกรรมภาคเอกชน - เร่งพัฒนาและส่งเสริมการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานคลาวด์และปัญญาประดิษฐ์ (Cloud และ AI Infrastructure) รวมถึงบริการรูปแบบเช่าใช้ (As-a-Service) เพื่อลดต้นทุนการลงทุนเริ่มต้นและเพิ่มผลิตภาพ - ปรับปรุงกฎระเบียบและกระบวนการรับรองมาตรฐาน (NQI) เพื่อลดขั้นตอนและเอกสารในการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ใหม่และสินค้านวัตกรรม พร้อมยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการทดสอบให้เป็นบริการเบ็ดเสร็จจุดเดียว - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและระบบตรวจสอบย้อนกลับที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ต้นทาง			

1. เพิ่มผลิตภาพแรงงานและการจ้างงานที่ดี (Good Job)

- **พัฒนาบัญชีทักษะมาตรฐานแห่งชาติ (Skill Taxonomy) และพิมพ์เขียวทักษะรายอุตสาหกรรมเป้าหมาย**
โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อใช้เป็นนิยามทักษะกลางระหว่างภาครัฐและเอกชนในการออกแบบหลักสูตร รูปแบบการฝึกอบรม และกำหนดมาตรฐานทักษะรายอุตสาหกรรม เพื่อลดปัญหาความไม่สอดคล้องของนิยามศัพท์ ตัวชี้วัด รูปแบบการประเมินผลระหว่างตลาดแรงงานจริง มาตรฐานการศึกษาและอาชีพ ซึ่งทำให้การพัฒนากำลังคนไม่เป็นเอกภาพ และเกิดความไม่สอดคล้องของทักษะ (Skill mismatch)
- **ปรับรูปแบบและเงื่อนไขมาตรการสนับสนุนโครงการพัฒนาทักษะแรงงานให้เปิดกว้างกับผู้ให้บริการที่หลากหลาย**
โดยกำหนดเงื่อนไขการติดตามประเมินผลบนพื้นฐานของการเพิ่มผลิตภาพและการจ้างงานที่ดี ควบคู่กับการพัฒนาระบบวงจรการพัฒนาทักษะแรงงานแบบร่วมกันระหว่างภาครัฐกิจ แรงงาน และผู้ให้บริการหลักสูตร เพื่อลดปัญหาการใช้งบประมาณ ด้านการพัฒนาแรงงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เกิดการแข่งขันเชิงคุณภาพ (Choice competition) และเพิ่มตัวเลือกให้ภาคธุรกิจ และแรงงานในการยกระดับทักษะที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการมากขึ้น
- **พัฒนากลไกการเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility) เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้หลากหลายรูปแบบ**
เช่น ระบบแลกเปลี่ยนบุคลากรความสามารถสูง อาทิ ผู้ได้รับทุนภาครัฐ นักวิจัย ให้สามารถเข้าไปทำงานร่วมกับภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ได้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการฝึกงานเชิงโครงการร่วมกับ สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะกับบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ พร้อมกำหนดสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมที่เหมาะสมแก่ภาคเอกชน ที่ร่วมพัฒนาแรงงานไทย เพื่อเกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับบริบทตลาดแรงงานจริง

2. เพิ่มนวัตกรรมและการจัดสรรทุน

- **ออกแบบและขยายโครงการวิจัยสถานประกอบการ** โดยสนับสนุนทรัพยากรในการประเมินสภาพจริงของธุรกิจในพื้นที่ครอบคลุมทุกอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อจัดทำแผนปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตรายสถานประกอบการและเชื่อมโยงกับมาตรการสนับสนุนของรัฐอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยยกระดับความสามารถด้านต้นทุน ระยะเวลาผลิต และมาตรฐานคุณภาพ และสามารถมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานโลกได้
- **กำหนดให้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา และสังคม เป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยออกแบบกลไกและรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะและขนาดผู้ประกอบการ** เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามาเป็นหุ้นส่วนร่วมสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์นวัตกรรมอย่างเป็นระบบ แก้ปัญหางานวิจัย นวัตกรรมจำนวนมากที่ยังไม่เชื่อมโยงกับความต้องการของอุตสาหกรรม และไม่สามารถผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง
- **ปรับรูปแบบสิทธิประโยชน์การลงทุนจากการให้สิทธิประโยชน์พื้นฐานในวงกว้างไปสู่การให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับกิจกรรมที่สร้างคุณค่าต่อประเทศ** เช่น การวิจัยและพัฒนา การร่วมทุนกับผู้ประกอบการไทย การร่วมมือกับมหาวิทยาลัย หรือสถาบันวิจัย การพัฒนาทักษะแรงงาน การใช้ผู้ผลิตภายในประเทศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี และสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลไกการรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีภายในประเทศ เพื่อเชื่อมโยงและต่อยอดการลงทุนจากต่างประเทศกับผู้ประกอบการไทย สถาบันวิจัย และระบบนิเวศภายในประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการและแรงงานไทยได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี และทำให้การใช้ทรัพยากรในพื้นที่เกิดประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจมากที่สุด

3. เพิ่มการแข่งขัน

- **ยกระดับการบังคับใช้และปรับปรุงกฎหมายการแข่งขันทางการค้าอย่างจริงจัง** เนื่องจากปัญหาการผูกขาด และพฤติกรรมใช้อำนาจเหนือตลาดจากทั้งทุนใหญ่ รัฐวิสาหกิจ แพลตฟอร์มดิจิทัลข้ามชาติ และทุนที่ประกอบธุรกิจ โดยไม่ได้รับอนุญาต ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสร้างการแข่งขันที่เป็นธรรมในตลาด ตลอดจนการปราบปราม กลุ่มทุนที่ประกอบธุรกิจโดยเลี่ยงกฎหมาย (ทุนเทา)
- **เปิดเสรีและลดต้นทุนโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่** เน้นภาคบริการที่ส่งผลต่อต้นทุนเศรษฐกิจแห่งอนาคต (อาทิ โลจิสติกส์อัจฉริยะ พลังงานสะอาด/พลังงานหมุนเวียน โทรคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานด้าน AI) เนื่องจากข้อจำกัดและการขาดการแข่งขันที่แท้จริงในภาคบริการพื้นฐาน ก่อให้เกิดภาวะต้นทุนแฝงที่สูงขึ้น ซึ่งกลายเป็นอุปสรรคต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่เศรษฐกิจ
- **กำกับติดตามเงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุนอย่างเคร่งครัด ควบคู่กับการประเมินความคุ้มค่าอย่างต่อเนื่อง** เนื่องจากกลไกการให้สิทธิประโยชน์ที่ผ่านมามักขาดการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์หลังการอนุมัติ ทำให้รัฐสูญเสียรายได้โดยไม่ได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่แท้จริงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (อาทิ การถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศ) รวมทั้งสร้างความเหลื่อมล้ำต่อผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

4. ลดอุปสรรคการดำเนินงานธุรกิจ

- **เร่งปฏิรูปและทบทวนกฎหมายและปรับสภาพแวดล้อมตาม *B-Ready*** เนื่องจากกฎหมายและกฎระเบียบภาครัฐที่ล่าช้าและซ้ำซ้อน ก่อให้เกิดภาระต้นทุนแฝงและเป็นอุปสรรคต่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจยุคใหม่ ซึ่งกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ
- **ปรับลดขั้นตอนการอนุมัติอนุญาต** ผลักดัน ***Fast Pass*** ให้เป็นมาตรฐานปกติ พร้อมยกระดับจากการรวมศูนย์จุดให้บริการ สู่การกำหนดมาตรฐานการให้บริการที่มีมาตรฐาน เวลา ผู้รับผิดชอบชัดเจนในทุกกระบวนการ เนื่องจากปัจจุบันกระบวนการยังคงมีความซ้ำซ้อน ล่าช้า และขาดสภาพบังคับทางกฎหมายที่เข้มงวดในการลดภาระเอกสารและการบูรณาการข้อมูล จึงต้องเร่งรัดการประกาศใช้ร่าง พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกฯ และเชื่อมโยงข้อมูลข้ามหน่วยงานผ่าน API กลาง เพื่อให้สามารถยื่นคำขอ ติดตามสถานะแบบ Real-time และได้รับการอนุมัติจบในขั้นตอนเดียว
- **กำหนดหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย (*Promoting Agency*)** ที่ทำหน้าที่สนับสนุนผู้ประกอบการอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ เป็นศูนย์กลางข้อมูลอุตสาหกรรม ประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานวิชาการ รวมถึงร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการและแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนรายงานความก้าวหน้าต่อสภาฯ อย่างสม่ำเสมอ

5. เชื่อมตลาดโลก

- **ยกระดับมาตรฐานให้สอดคล้องกับสากลและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับดิจิทัล** เนื่องจากมาตรฐานภายในประเทศที่ไม่สอดคล้องกับสากล ก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้าและการระดมทุนจากการขอรับรองซ้ำซ้อน อีกทั้งการขาดระบบตรวจสอบย้อนกลับที่โปร่งใสยังเป็นข้อจำกัดสำคัญในการเข้าถึงตลาดระดับพรีเมียม
- **ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนแบบมุ่งเป้า** เน้น Outcome-based Incentive ที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายการเปลี่ยนผ่านแบบคู่ขนานทั้งด้านดิจิทัลและสิ่งแวดล้อม (Twin Transition) กระตุ้นการลงทุนใน R&D และยกระดับทักษะแรงงาน เนื่องจากรูปแบบเดิมเน้นปริมาณการลงทุนมากกว่าคุณภาพ ทำให้ยังไม่สามารถดึงดูดการลงทุนที่ตอบโจทย์การยกระดับเศรษฐกิจดิจิทัล การวิจัยเชิงลึก และการเปลี่ยนผ่านสู่สังคมคาร์บอนต่ำได้อย่างเต็มศักยภาพ
- **ให้ภาคเอกชนที่เข้าถึงตลาดเป็นผู้นำการยกระดับผลิตภาพ และมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า เพื่อให้สินค้าและบริการสอดคล้องกับความต้องการของตลาด** เนื่องจาก SMEs ในห่วงโซ่มูลค่ามีข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลตลาดในประเทศเป้าหมาย อาทิ ความต้องการและรสนิยมของผู้บริโภค กฎหมายกฎระเบียบ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่สามารถปรับตัวและสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ใช้ประโยชน์จากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ดิจิทัล ข้อมูล และคุณภาพ (NQI)

- เร่งพัฒนาและส่งเสริมการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานคลาวด์และปัญญาประดิษฐ์ (**Cloud และ AI Infrastructure**) รวมถึงบริการรูปแบบเช่าใช้ (As-a-Service) เพื่อลดต้นทุนการลงทุนเริ่มต้นและเพิ่มผลผลิตภาพการดำเนินงานของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะ SMEs แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีเพิ่มผลผลิตภาพ
- ผลักดันการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ (**Open Data**) และการเชื่อมโยงระบบข้อมูลภาครัฐให้เป็นเอกภาพ เพื่อสนับสนุนภาคเอกชนในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวิเคราะห์ตลาด การลงทุน และการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการ แก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลของประเทศที่ยังขาดการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน ไม่มีแพลตฟอร์มกลาง และข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน
- ปฏิรูปกฎระเบียบและกระบวนการรับรองมาตรฐาน (**NQI**) เพื่อลดขั้นตอนและเอกสารในการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ใหม่และสินค้านวัตกรรม พร้อมยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการทดสอบให้เป็นบริการเบ็ดเสร็จจุดเดียว เพื่อลดปัญหาผู้ประกอบการแบกรับต้นทุนสูงจากกระบวนการทดสอบที่กระจัดกระจายและไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ขั้นสูงที่ต้องอาศัยมาตรฐานเป็นเงื่อนไขเข้าสู่ตลาดโลก เพิ่มความคล่องตัวในการตอบสนองความต้องการของตลาด

03

แนวทางการยกระดับ ภาคการผลิตและบริการ รายสาขา

	สัญชาติของทุน			
	ทุนไทย			ทุนต่างชาติ
	ผู้ประกอบการ รายเล็ก	ผู้ประกอบการ รายใหญ่	ผู้ประกอบการ รายใหม่	(การดึงดูดบริษัทชั้นนำจากต่างประเทศ (Anchor Firm) เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี สนับสนุนการสร้างแรงงานไทยทักษะสูง ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และสร้าง Local Champion)
เพิ่มผลิตภาพแรงงานและ การจ้างงานที่ดี (Good Job)				
เพิ่มนวัตกรรมและ การจัดสรรทุน				
เพิ่มการแข่งขัน				
ลดอุปสรรคการดำเนินธุรกิจ				
เชื่อมตลาดโลก				
ใช้ประโยชน์จากการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ดิจิทัล ข้อมูล และคุณภาพ (NQI)				

What & Why

How

Key Results (หากมี):

เป้าหมาย 2 กลุ่มหลัก

กลุ่มอุตสาหกรรมที่ควรเร่งยกระดับจากฐานศักยภาพเดิม

เกษตร (Agriculture)

เกษตรแปรรูป
(Agro-processing)

Food
Non Food

การท่องเที่ยว
(Tourism)

กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่ควรเร่งพัฒนาเพื่ออนาคต

ยานยนต์แห่งอนาคต
(Future Mobility)

เทคโนโลยีขั้นสูง
(Hi-tech
Manufacturing)

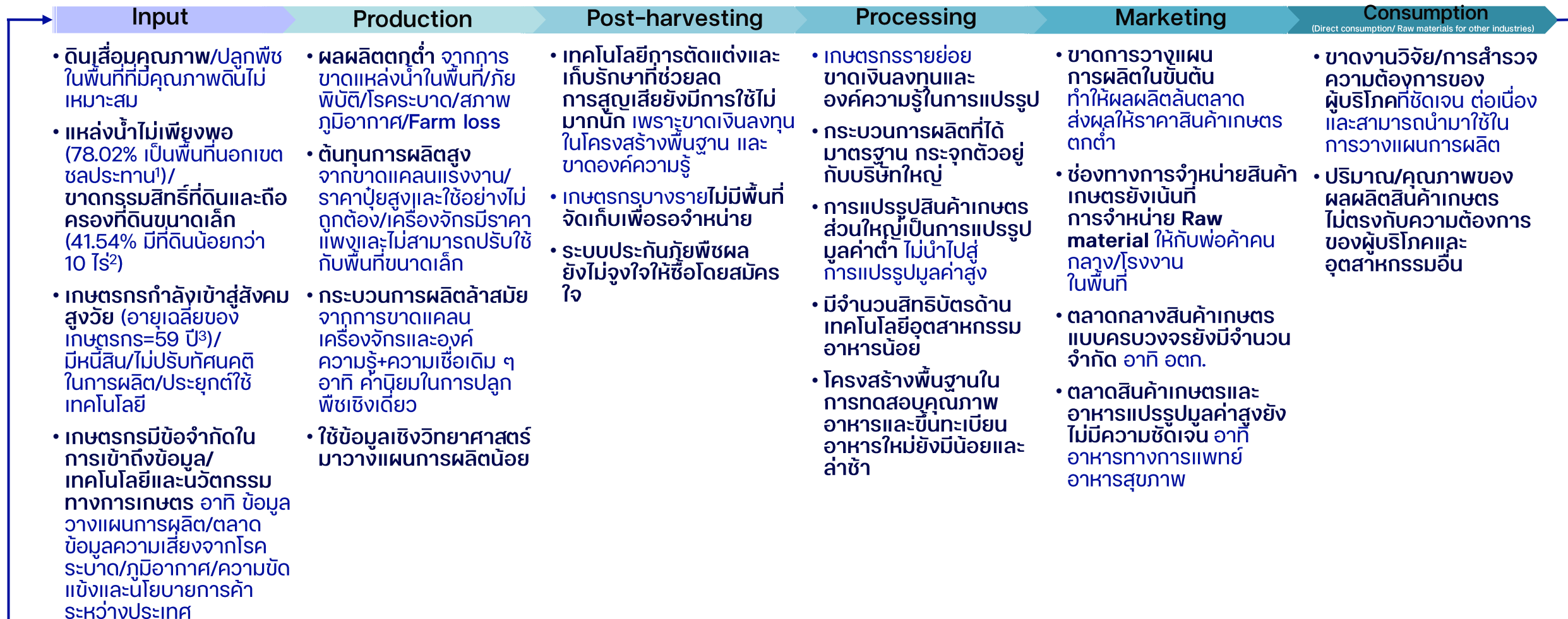

อุตสาหกรรมและบริการ
ทางการแพทย์
และบริการเพื่อสุขภาพ
(Healthcare &
Wellness)

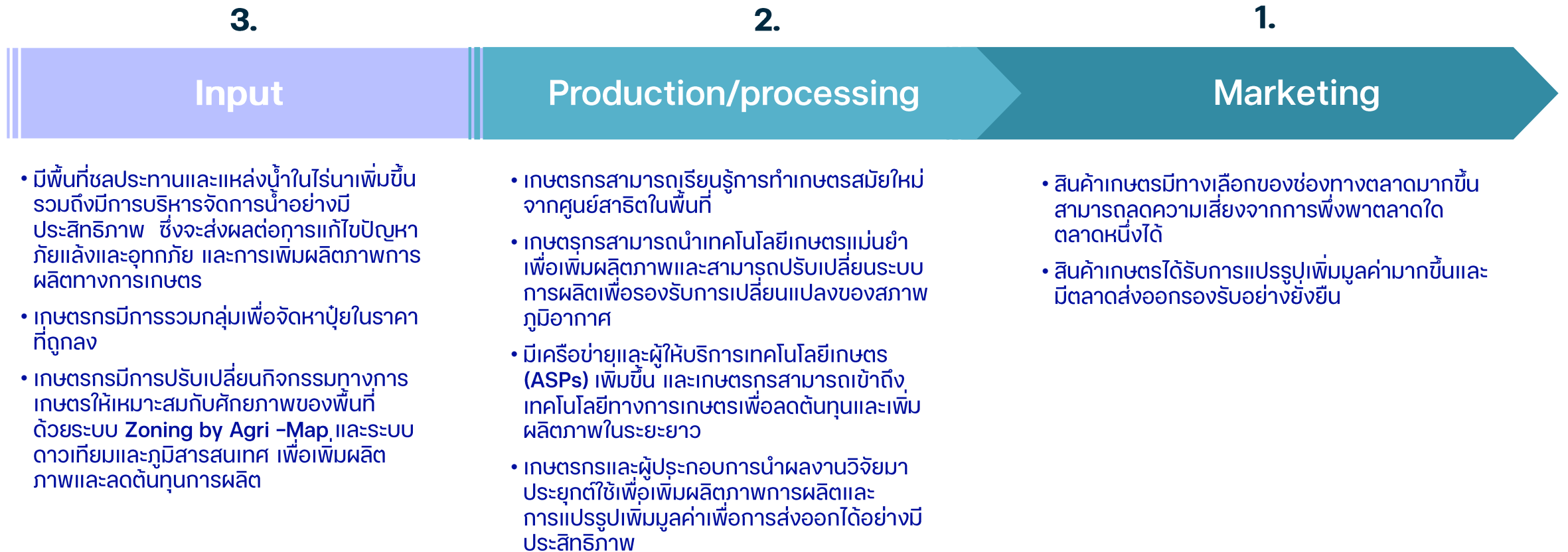

เศรษฐกิจสร้างสรรค์
(Creative
Economy)

สถานการณ์การทำเกษตรกรรมของไทย

ภาคเกษตรกรรมไทยในอีก 5 ปี

OBJECTIVE

ยกระดับภาคเกษตรไทยไปสู่เกษตรผลิตภาพสูงที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม มาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

WHAT เราต้องการทำอะไร

1) ยกระดับศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคเกษตร

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร

WHY ทำไมต้องทำ

ประเทศไทยเผชิญกับความท้าทายเชิงโครงสร้าง ดังนี้

- 1) มาตรฐานตลาดโลกที่สูงขึ้น
- 2) ผลิตภาพที่ต่ำ
- 3) ขีดความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง
- 4) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
- 5) ความท้าทายเชิงนโยบายในการจัดสรรงบประมาณไปกับการบรรเทาปัญหาระยะสั้นมากกว่าการลงทุนระยะยาว

ภาคเกษตรกรรม

HOW เราจะทำอย่างไร

- 1) **ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันตลอดห่วงโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด**
 - ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในการจัดซื้อปัจจัยการผลิตและขายผลผลิตแบบรวมศูนย์เพื่อลดต้นทุนการผลิตและยกระดับราคาสินค้าเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของสถาบันเกษตรกรและเครือข่ายให้มี ความเข้มแข็ง สามารถเชื่อมโยงและสนับสนุนการพัฒนาและต่อยอดเพิ่มมูลค่าสินค้าและผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ยกระดับศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบออนไลน์ (One-Stop Service) และระบบ e-Certification เพื่อลดขั้นตอนและภาระค่าใช้จ่ายในการรับรองมาตรฐาน
 - พัฒนาระบบการผลิตและส่งออกแบบครบวงจรเพื่อเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการในการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มให้สามารถขยายการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศได้อย่างต่อเนื่อง
 - พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลายสามารถรองรับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มต่าง ๆ และแสวงหาตลาดใหม่เพื่อลดความเสี่ยงการพึ่งพาตลาดใดตลาดหนึ่ง รวมทั้งเพิ่มช่องทางจากตลาดสินค้าออนไลน์
- 2) **ยกระดับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึง รวมทั้งการขยายผลอย่างเป็นรูปธรรม**
 - สนับสนุนการนำเทคโนโลยีเกษตรแม่นยำ และนวัตกรรมการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อาทิ Gene Editing การทำนาเปียกสลับแห้ง และการผลิตและต่อยอดสินค้าเกษตรอินทรีย์ มาใช้ในการผลิตและแปรรูปทางการเกษตร เพื่อยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ส่งเสริมเครือข่ายบริการเครื่องจักรกลการเกษตรระดับจังหวัดและบทบาทภาคเอกชนในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers) แบบครบวงจร ผ่านการให้แรงจูงใจและลดอุปสรรคด้านการลงทุนเพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีทางการเกษตรของเกษตรกร
 - สร้างองค์ความรู้และทักษะด้านดิจิทัลและการจัดการฟาร์มสมัยใหม่ให้แก่เกษตรกร โดยพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่มีสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนร่วมในการพิจารณาเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำความรู้ไปใช้ยกระดับศักยภาพการผลิตได้จริงในพื้นที่และเป็นไปตามความต้องการของตลาด พร้อมทั้ง ยกระดับ/จัดตั้งศูนย์เรียนรู้เกษตรกรอัจฉริยะและแปลงสาธิตในระดับชุมชนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสำเร็จรูปให้แก่เกษตรกรรายย่อยอย่างเป็นระบบ
 - สนับสนุนงบประมาณการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดและขยายผลไปสู่การปฏิบัติเพื่อยกระดับผลิตภาพของภาคเกษตรกรรมและสร้างความสามารถในการปรับตัวของเกษตรกรและภาคธุรกิจต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในรูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐ มหาวิทยาลัย และภาคเอกชน
- 3) **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพและดิจิทัลที่ครอบคลุมเพียงพอและคุ้มค่า**
 - ปรับเปลี่ยนงบประมาณจากการอุดหนุนภาคเกษตรเพื่อการบรรเทาปัญหาในระยะสั้นไปสู่การลงทุนระยะยาวเพื่อยกระดับโครงสร้างการผลิตให้มีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ เช่น การเร่งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ และพัฒนาระบบชลประทานและแหล่งน้ำในพื้นที่ที่เหมาะสมและคุ้มค่า ฯลฯ
 - ใช้ระบบดาวเทียมและภูมิสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาคเกษตร อาทิ การปรับเปลี่ยนกิจกรรมทางการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ตามแนวทาง Zoning by Agri-Map การรับมือกับกฎหมายสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) และการประกันภัยพืชผล
 - พัฒนาแพลตฟอร์มกลางที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลจากภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ประโยชน์และอำนวยความสะดวกในกระบวนการตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีความโปร่งใสและสามารถรองรับมาตรฐานสากล และการตัดสินใจและเตรียมการผลิตของภาคเกษตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

เกษตรแปรรูป (Non-food) ไทย

ต้นน้ำ

- ต้นทุนการผลิตสูง แรงงาน และปัจจัยการผลิตแพง ไม่สามารถเทียบคู่แข่งได้
- ภัยธรรมชาติและโรค น้ำท่วม ภัยแล้ง โรคระบาด และแมลง
- เกษตรกรรายย่อย อยู่กระจัดกระจาย ขาดการรวมกลุ่ม

กลางน้ำ

- ขยายวัตถุดิบดิบ มูลค่าเพิ่มน้อย และแปรรูปเฉพาะขั้นต้น
- กำลังผลิตไม่เพียงพอ จำนวนโรงงานไม่เพียงพอ และคุณภาพวัตถุดิบต่ำ
- ขาดงานวิจัย เทคโนโลยียังพัฒนาค่อนข้างช้า และการต่อยอดผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย

ปลายน้ำ

- พึ่งพาการส่งออก ตลาดในประเทศค่อนข้างเล็ก และเสี่ยงต่อนโยบายของประเทศคู่ค้า
- ราคาผันผวน กำหนดจากตลาดโลก เกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง
- มาตรการและกฎหมาย อาทิ RSPO และ EUDR เพิ่มต้นทุนในการปฏิบัติตาม

เกษตรแปรรูป (Non-food) ไทยในอีก 5 ปี

ต้นน้ำ

- เกษตรกรและผู้ประกอบการสามารถรวมกลุ่มในลักษณะคลัสเตอร์ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตวัตถุดิบและคุณภาพการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจโดยมีภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างเหมาะสม
- แรงงานมีทักษะและประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ
- เกษตรกรและผู้ประกอบการสามารถวางแผนการผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและเงื่อนไขทางการค้าระหว่างประเทศด้วยแพลตฟอร์มกลางเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

กลางน้ำ

- ผู้ประกอบการสามารถผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบทางการเกษตรให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในและตลาดส่งออกได้มากขึ้นจากการนำผลงานวิจัยที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และมีกระบวนการทดสอบนวัตกรรมสินค้าและผลิตภัณฑ์ (Regulatory Sandbox) อย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ใหม่และการต่อยอดผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า อาทิ อาหารและผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยง ผลิตภัณฑ์จากยางพารา ฯลฯ
- สินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามมาตรฐานสากลในระยะเวลาที่รวดเร็วและมีค่าใช้จ่ายที่เป็นธรรมจากจำนวนและคุณภาพของห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นและการสนับสนุนของภาครัฐอย่างเหมาะสม

ปลายน้ำ

- ผู้ประกอบการได้รับการคุ้มครองจากการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อเพิ่มแรงจูงใจต่อการขยายการลงทุนในระยะยาว
- ตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมีช่องทางตลาดเพิ่มขึ้น ลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาตลาดใดตลาดหนึ่ง

OBJECTIVE

เกษตรแปรรูปไทยมุ่งสู่การผลิตที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม สามารถต่อยอดทรัพยากรชีวภาพสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่หลากหลายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

WHAT เราต้องการทำอะไร

1) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปที่หลากหลาย

2) สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่เหมาะสม

WHY ทำไมต้องทำ

- 1) ประเทศไทยขาดการลงทุนด้านนวัตกรรมและทรัพยากรทางปัญญา ทั้งที่มีศักยภาพวัตถุดิบเกษตรที่หลากหลาย เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง และสมุนไพร เป็นต้น
- 2) ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงส่งออกในรูปวัตถุดิบเป็นหลัก
- 3) ประเทศไทยยังเข้าถึงห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมมูลค่าสูงระดับโลกได้น้อย

เกษตรแปรรูป (Non-food)

HOW เราจะทำอย่างไร

- 1) พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และทุนมนุษย์สำหรับภาคเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
 - สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในการพัฒนากำลังคนตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมแปรรูป
 - สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อขยายผลเชิงพาณิชย์ผ่านระบบให้ทุนปกติและแนวทางทุนอุดหนุนสมทบบางส่วนระหว่างรัฐบาลกับภาคเอกชน (Matching Grant) โดยเฉพาะในสาขาเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) และวิทยาศาสตร์วัสดุ (Material Science) รวมทั้งการวิจัยเชิงลึกในโภชนาการสัตว์เลี้ยง เพื่อตอบสนองต่อการเติบโตของธุรกิจอาหารและผลิตภัณฑ์สัตว์เลี้ยง
- 2) ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันในระดับโลก
 - สนับสนุนให้เกิดการดำเนินการธุรกิจลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster) ตามประเภทของวัตถุดิบ เช่น คลัสเตอร์ยาง (Rubber Cluster) ในภาคใต้ และคลัสเตอร์มันสำปะหลัง (Cassava Cluster) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฯลฯ ให้มีความเข้มแข็งเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต การวิจัยและพัฒนาต่อยอดไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง และความสามารถในการเชื่อมโยงตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - จัดตั้ง Regulatory Sandbox ในสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพเพื่อเปิดพื้นที่ให้ผู้ประกอบการทดสอบผลิตภัณฑ์แปรรูปใหม่ได้อย่างคล่องตัว
 - ปรับปรุงกฎระเบียบด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ เพื่อลดอุปสรรคและสร้างแรงจูงใจในการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา
 - ขยายศักยภาพผู้ประกอบการในการพัฒนาสินค้าใหม่มีความหลากหลาย รวมถึงอาหารและผลิตภัณฑ์เพื่อสัตว์เลี้ยง ให้สามารถแข่งขันและมีแบรนด์ที่ได้รับความนิยมในระดับโลก รวมทั้งแสวงหาตลาดใหม่เพื่อลดความเสี่ยงการพึ่งพาตลาดใดตลาดหนึ่ง และเพิ่มช่องทางจากตลาดสินค้าออนไลน์
- 3) เสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานในการรับรองมาตรฐานและแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อรองรับการส่งออกสินค้าเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงสู่ตลาดสากล
 - สนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนให้มีคุณภาพและมีเพียงพอต่อความต้องการ ผ่านการลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายการขอรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการ การผลักดันให้ผลการตรวจวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนได้รับการยอมรับทั้งในและต่างประเทศ
 - การสร้างเครือข่ายการให้บริการระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนสนับสนุนเงินทุนในการสนับสนุนหรือมาตรการทางภาษีสำหรับการลงทุนในเครื่องมือวิเคราะห์ขั้นสูง
 - พัฒนาแพลตฟอร์มกลางที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลจากภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ประโยชน์และอำนวยความสะดวกในกระบวนการตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรแปรรูปเพื่อรองรับมาตรฐานสากล อาทิ กฎหมายสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EU Deforestation Regulation: EUDR)

Value Chains ของอุตสาหกรรมอาหารของไทย (ปัจจุบัน)

วิเคราะห์ระดับขีดความสามารถและการมีส่วนร่วมของโครงสร้างอุตสาหกรรมในสภาวะปัจจุบัน

ระดับการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทาน

สีเขียว = สูง สีเหลือง = กลาง สีแดง = ต่ำ

ต้นน้ำ (Upstream)

- การวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์
- การพัฒนาปัจจัยการผลิต (ปุ๋ย ยา อาหารสัตว์)
- การควบคุมมาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตร (GAP)
- เกษตรกรรมแบบดั้งเดิม
- เกษตรกรรมสมัยใหม่ (Precision, Smart)
- การเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังเก็บเกี่ยว
- การรวบรวมผลผลิต

กลางน้ำ (Midstream)

- การควบคุมมาตรฐานความปลอดภัยผลิต (GMP, HACCP, อย.)
- การแปรรูปขั้นต้นและขั้นกลาง การแปรรูปขั้นต้น และขั้นกลาง (การสีข้าว การชำแหละเนื้อสัตว์ การสกัดน้ำมันพืช การผลิตน้ำตาลทราย การบรรจุกระป๋อง การแช่เยือกแข็ง)
- การแปรรูปโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การสกัดสาร การผลิตอาหารฟังก์ชัน โปรตีนทางเลือก อาหารทางการแพทย์
- การบรรจุภัณฑ์
- การจัดการซากและของเหลือทิ้งจากการผลิต

ปลายน้ำ (Downstream)

- ค้าปลีกดั้งเดิม
- ค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern trade)
- E-Commerce
- ธุรกิจบริการอาหารและการบริโภค
- มาตรฐานเฉพาะของตลาดปลายทาง
- การส่งออกแบบ B2B (การขายผ่านงานแสดงสินค้าสากล (เช่น THAIFEX-Anuga Asia))
- การส่งออกแบบ B2C
- การพัฒนาแบรนด์

ส่วนสนับสนุนห่วงโซ่อุปทานอาหาร

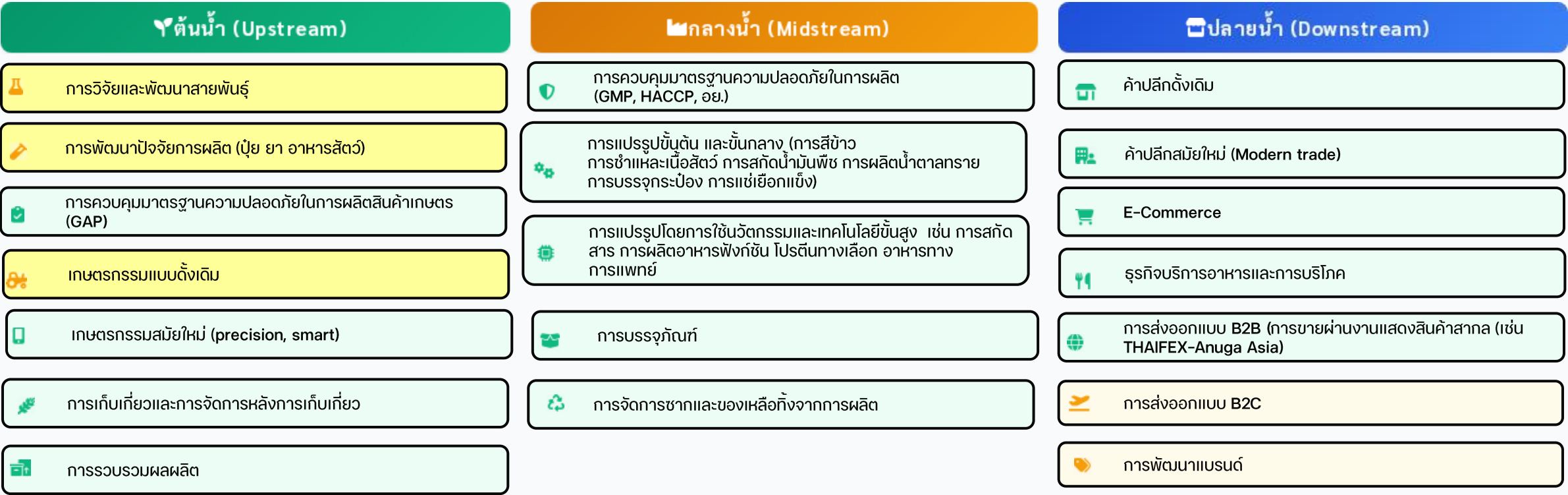
- การวิจัยและพัฒนา
- โลจิสติกส์
- ระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- มาตรฐานอินทรีย์
- มาตรฐานเฉพาะ อาทิ Halal

Value Chains ของอุตสาหกรรมอาหารของไทยในอีก 5

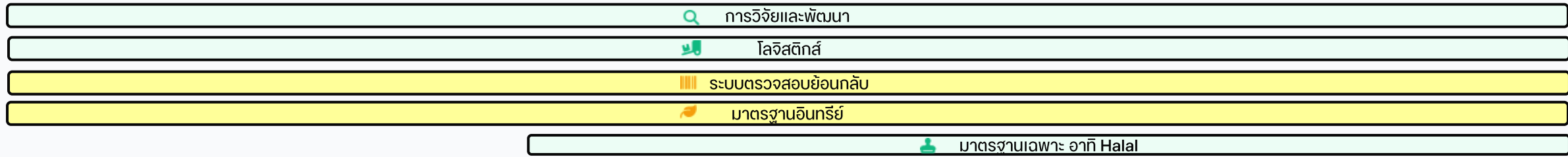
ปีปรับเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างเพื่อมุ่งสู่การเติบโตเชิงคุณภาพและเพิ่มสัดส่วนคุณค่า (Twin Transition)

ระดับการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทาน

สีเขียว = สูง สีเหลือง = กลาง สีแดง = ต่ำ

ส่วนสนับสนุนห่วงโซ่อุปทานอาหาร (เป้าหมายร่วมบูรณาการ)

OBJECTIVE

ยกระดับประเทศไทยจาก “ฐานผลิตอาหารแบบรับจ้างผลิต” ไปสู่ “ฐานอาหารมูลค่าสูงที่เชื่อถือได้” โดยทำให้ผู้ประกอบการไทยเข้าถึงโอกาสในตลาดอาหารมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

WHAT เราต้องการทำอะไร

- 1. สร้างกลไกการยกระดับผลิตภาพให้ผู้ประกอบการอาหารไทย
ยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการอาหารไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SME ให้แข่งขันด้วยคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย การตรวจสอบย้อนกลับ นวัตกรรม เทคโนโลยี และประสิทธิภาพการผลิต มากกว่าการแข่งขันด้วยราคาและปริมาณเพียงอย่างเดียว พร้อมทั้งให้เข้าถึงมาตรฐาน ห้องปฏิบัติการ โรงงานต้นแบบ แหล่งทุน เทคโนโลยี และระบบสนับสนุนภาครัฐ
- 2. สร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่มูลค่าให้ผู้ประกอบการไทย
สนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยขยับบทบาทจากการผลิตสินค้าอาหารพื้นฐานและภาระรับจ้างผลิตไปสู่กิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นตลอดห่วงโซ่ โดยต้นน้ำและกลางน้ำมุ่งเพิ่มการวิจัย พัฒนา นวัตกรรมอาหาร เทคโนโลยีการผลิต สูตรผลิตภัณฑ์ และทรัพย์สินทางปัญญา ส่วนปลายน้ำมุ่งสร้างแบรนด์ไทย ช่องทางตลาด การตลาดสมัยใหม่ ผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง อาหารแห่งอนาคต และอาหารสุขภาพที่แข่งขันได้ในตลาดโลก
- 3. สร้างตลาดและกระจายตลาดอาหารมูลค่าสูงของไทย
เร่งสร้างตลาดใหม่และกระจายตลาดส่งออกอาหารไทย เพื่อลดการพึ่งพาตลาดหลักไม่กี่แห่ง และเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงตลาดที่มีความสำคัญกับมาตรฐานสูง ทั้งด้านความปลอดภัยอาหาร สุขอนามัย ความยั่งยืน การตรวจสอบย้อนกลับ และความโปร่งใสของห่วงโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนการใช้ข้อมูลตลาด การจับคู่ธุรกิจ การสร้างเครือข่ายผู้กระจายสินค้า การผลักดันแบรนด์อาหารไทย และการเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มที่มีมูลค่าสูงในระดับภูมิภาคและระดับโลก

WHY ทำไมต้องทำ

- วัตถุดิบและระบบสนับสนุนยังไม่เอื้อต่อการเพิ่มผลิตภาพของผู้ประกอบการไทย
วัตถุดิบภาคเกษตรยังมีปัญหาด้านปริมาณ คุณภาพ มาตรฐาน ต้นทุน และช่วงเวลากการผลิทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถวางแผนผลิตสินค้าอาหารมูลค่าสูงได้อย่างสม่ำเสมอ ขณะเดียวกันผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยยังเข้าถึงมาตรฐาน ห้องปฏิบัติการ โรงงานต้นแบบ แหล่งทุน เทคโนโลยี และบริการภาครัฐได้ไม่ทั่วถึงทำให้ผลิตภาพต่ำ ต้นทุนสูง และไม่สามารถยกระดับจากการผลิตพื้นฐานไปสู่การผลิตอาหารมูลค่าสูง
- ผู้ประกอบการไทยยังติดอยู่ในฐานะรับจ้างผลิตและยังไม่สามารถเพิ่มมูลค่าในห่วงโซ่อาหารโลก
ผู้ประกอบการไทยยังอยู่ในฐานะผู้ผลิตสินค้าโภคภัณฑ์หรือผู้รับจ้างผลิตทำให้มูลค่าเพิ่มจำนวนมาตกอยู่กับเจ้าของแบรนด์ ช่องทางตลาด ทรัพย์สินทางปัญญา และผู้ควบคุมห่วงโซ่มูลค่าในต่างประเทศ หากไทยไม่เร่งสร้างนวัตกรรมอาหาร ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง แบรนด์ไทย และทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง ผู้ประกอบการไทยจะยังแข่งขันด้วยต้นทุนและปริมาณมากกว่าการเป็นเจ้าของมูลค่าเพิ่มในตลาดโลก
- ตลาดโลกมีความไม่แน่นอนสูงขึ้น และการแข่งขันเปลี่ยนจากปริมาณไปสู่ความน่าเชื่อถือ
ภูมิทัศน์โลกใหม่ทำให้ตลาดส่งออกมีความผันผวนมากขึ้น จากความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ การแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจ มาตรการกีดกันทางการค้า และข้อกำหนดด้านมาตรฐานที่เข้มงวดขึ้น หากไทยยังพึ่งพาตลาดหลักไม่กี่แห่งหรือแข่งขันด้วยราคาเป็นหลัก จะเสี่ยงต่อการสูญเสียตลาดและความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ขณะเดียวกัน ตลาดโลกให้ความสำคัญมากขึ้นกับอาหารปลอดภัย อาหารสุขภาพ ความยั่งยืน การตรวจสอบย้อนกลับ ความโปร่งใสของห่วงโซ่อุปทาน และแบรนด์ที่น่าเชื่อถือ

อุตสาหกรรมอาหาร (Food Industry)

HOW เราจะทำอย่างไร

- พัฒนาระบบยกระดับผลิตภาพแบบครบวงจร
 - พัฒนาระบบวัตถุดิบตรงตลาด โดยเชื่อมโยงข้อมูลอุปสงค์และอุปทานระหว่างเกษตรกร ผู้รวบรวม และผู้แปรรูป เพื่อให้วัตถุดิบมีคุณภาพ ปริมาณ มาตรฐาน ต้นทุน และช่วงเวลากการผลิสอดคล้องกับความต้องการ
 - จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จและแพลตฟอร์มข้อมูลกลางอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อเป็น Focal Point ให้ผู้ประกอบการเข้าถึงข้อมูลมาตรฐาน ห้องปฏิบัติการ โรงงานต้นแบบ แหล่งทุน เทคโนโลยี ขั้นตอนการอนุญาต และสถานะคำขอได้แบบเบ็ดเสร็จ
 - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศ เช่น ห้องปฏิบัติการ ศูนย์ทดสอบระบบรับรองมาตรฐาน ระบบตรวจสอบย้อนกลับ และใบรับรองดิจิทัล เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยลดต้นทุนการตรวจประเมินซ้ำและผ่านข้อกำหนดตลาดเป้าหมายได้
- เร่งขยับผู้ประกอบการไทยไปสู่กิจกรรมการผลิตอาหารแปรรูปที่มีมูลค่าสูง
 - จัดตั้งศูนย์นวัตกรรมอาหารครบวงจร เพื่อรวมการวิจัย ทดลองผลิต โรงงานต้นแบบ ห้องปฏิบัติการ การทดสอบอายุสินค้า การรับรองมาตรฐาน ระบบตรวจสอบย้อนกลับ ข้อมูลตลาด และแหล่งทุนไว้ในระบบเดียว เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากแนวคิดไปสู่เชิงพาณิชย์ได้ เร็วขึ้น
 - จัดช่องทางพิเศษอาหารแห่งอนาคต โดยปรับระบบอนุญาตอาหารใหม่ อาหารฟังก์ชัน ไปรต้นทางเลือก อาหารผู้สูงอายุ และการกล่าวอ้างสรรพคุณ ให้มีหลักเกณฑ์ชัดเจน โปร่งใส คาดการณ์ระยะเวลาคง และช่องทางให้คำปรึกษาก่อนยื่นขออนุญาต
 - สร้างแบรนด์อาหารไทยสู่ตลาดโลก โดยคัดเลือกผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพ เช่น อาหารสัตว์เลี้ยง ไข่แปรรูป อาหารทะเล ผลไม้เมืองร้อน กาแฟ ชอส เครื่องปรุงรส อาหารพร้อมบริโภค และอาหารไทยพรีเมียม เพื่อสนับสนุนด้านแบรนด์ บรรลุภัณฑ์ มาตรฐาน ทรัพย์สินทางปัญญา ช่องทางจำหน่าย แพรนไชส์ และตลาดต่างประเทศ
 - ใช้ทุนต่างชาติเป็นกลไกยกระดับผู้ประกอบการไทย โดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทชั้นนำต่างชาติที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ต้องมีแผนถ่ายทอดเทคโนโลยี ใช้วัตถุดิบในประเทศ พัฒนาซัพพลายเออร์ไทย สร้างแรงงานไทยทักษะสูง และเชื่อมโยงผู้ประกอบการไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก
- ทำการตลาดเชิงรุกและกระจายตลาดอาหารมูลค่าสูง
 - จัดตั้งศูนย์ข้อมูลตลาดอาหารมูลค่าสูง เพื่อวิเคราะห์ตลาดเป้าหมาย แนวนโยบาย บริโภค ข้อกำหนดด้านมาตรฐาน กฎระเบียบการนำเข้า ช่องทางจัดจำหน่าย และโอกาสสินค้าเฉพาะกลุ่ม เช่น อาหารสุขภาพ อาหารฟังก์ชัน อาหารผู้สูงอายุ อาหารจากพืช อาหารฮาลาล และอาหารพรีเมียม
 - จัดทำแผนกระจายตลาดอาหารไทย โดยลดการพึ่งพาตลาดหลักไม่กี่แห่ง และขยายสู่ตลาดภูมิภาค ตลาดเกิดใหม่ และตลาดมาตรฐานสูงที่มีศักยภาพ พร้อมใช้การจับคู่ธุรกิจ เครือข่ายผู้กระจายสินค้า และความร่วมมือกับแพลตฟอร์มการค้าในต่างประเทศ
 - จัดทำชุดสนับสนุนการเข้าสู่ตลาดมาตรฐานสูงให้ผู้ประกอบการไทย เช่น ข้อมูลกฎระเบียบรายประเทศ มาตรฐานความปลอดภัยอาหาร มาตรฐานความยั่งยืน ระบบตรวจสอบย้อนกลับ เอกสารรับรอง และคำปรึกษาด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนดตลาด
 - ผลักดันแบรนด์อาหารไทยในตลาดเป้าหมาย โดยเชื่อมโยงอาหารกับการท่องเที่ยว วัฒนธรรม เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และภาพลักษณ์ประเทศ เพื่อสร้างความแตกต่างและยกระดับสินค้าอาหารไทยจากสินค้าแปรรูปทั่วไปไปสู่อาหารมูลค่าสูงที่มีเรื่องราว มาตรฐาน และความน่าเชื่อถือ

Key Results: อุตสาหกรรมอาหารไทยต้องไม่หยุดที่การผลิตและส่งออกมากขึ้น แต่ต้องสร้างแบรนด์ เทคโนโลยี มาตรฐาน และมูลค่าเพิ่มที่ตกอยู่กับผู้ประกอบการไทย

Value Chains ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ต้นน้ำ

- ✓ ความหลากหลายของทรัพยากรทางธรรมชาติ
 - ✓ อัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ✓ ภูมิทัศน์สวยงาม
 - ✓ ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น
- ✓ ความปลอดภัย
 - ✓ มาตรฐานการบริการพื้นฐาน
 - ✓ สุขอนามัย
 - ✓ มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน
 - ✓ ระบบรองรับและประเมินคุณภาพ
- ✓ การคมนาคมขนส่งพื้นฐาน
 - ✓ การจัดการด้านน้ำและพลังงาน
 - ✓ ระบบโทรศัพท์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
 - ✓ ระบบดิจิทัลและการชำระเงินออนไลน์

กลางน้ำ

- ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว
 - การตลาดและการประชาสัมพันธ์
 - ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย
- การตรวจลงตรา Visa
 - แพลตฟอร์มการจองและชำระเงิน
 - ศูนย์บริการให้ความช่วยเหลือที่รองรับหลายภาษา
 - บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- ความสะดวกในการเดินทางภายในประเทศ
 - ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและรับความช่วยเหลือภายในพื้นที่

ปลายน้ำ

- ที่พัก ร้านอาหาร และความบันเทิงที่หลากหลาย
 - แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม
 - แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า
 - การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่
- คุณภาพและประสบการณ์มูลค่าสูง
 - ความคุ้มค่า
 - ความรู้สึกประทับใจ
 - การกลับมาท่องเที่ยวซ้ำและบอกต่อ

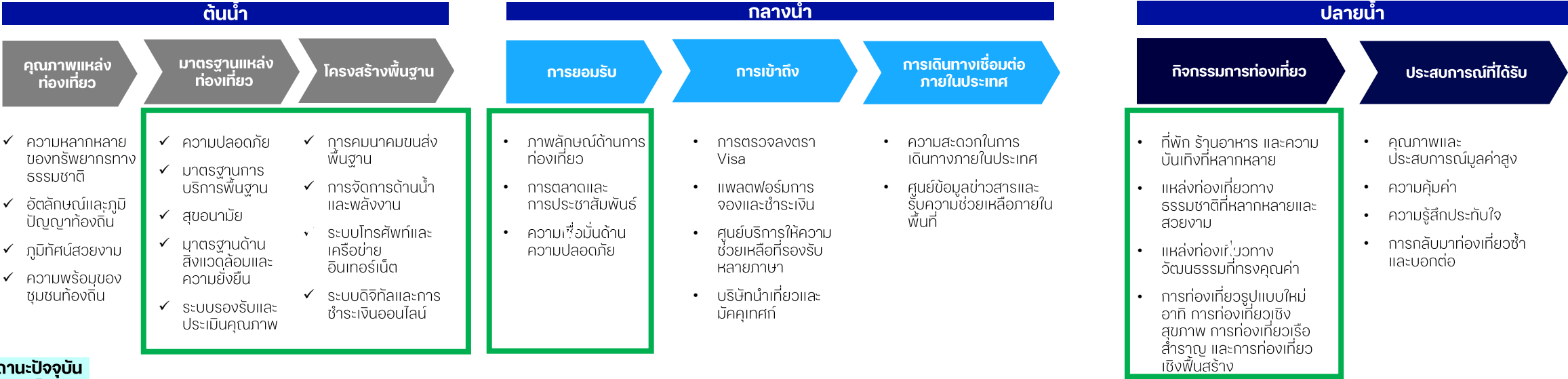
สถานะปัจจุบันของไทย

- ภาคการท่องเที่ยวของไทยมีความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติเป็นจุดเด่น
 - ข้อจำกัดด้านความสม่ำเสมอของคุณภาพ การดูแลพื้นที่ และการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว
- มีมาตรฐานด้านความปลอดภัย สุขอนามัย การเข้าถึง บริการพื้นฐาน การรับรองคุณภาพ และความยั่งยืน
 - การบังคับใช้ยังไม่ครอบคลุมและไม่สม่ำเสมอในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะเมืองนำเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เมืองหลักมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว แต่ยังไม่ครอบคลุมในเมืองนำเที่ยวอื่น
- ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม อาหาร ธรรมชาติ ความคุ้มค่า และการบริการที่เป็นมิตร
 - ต้องยกระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ความยั่งยืน และความสม่ำเสมอของคุณภาพบริการในทุกพื้นที่
- มีระบบอำนวยความสะดวกด้านวีซ่า การจองและชำระเงินดิจิทัล หน่วยงานช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และระบบทำบัตรรถจักรยาน/มัคคุเทศก์แล้ว
 - ต้องยกระดับการเชื่อมโยงบริการระหว่างหน่วยงาน การเข้าถึงของผู้ประกอบการรายย่อย และการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- เมืองท่องเที่ยวหลักของไทยเดินทางเข้าถึงได้ค่อนข้างสะดวก แต่เมืองนำเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวชุมชน และพื้นที่ธรรมชาติยังมีข้อจำกัดด้านการเดินทางต่อ ป้ายบอกทาง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม
- กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีจุดแข็งจากอาหาร วัฒนธรรม ธรรมชาติ และเวลาบนสกีฟ อาวเอนต์ และชุมชนสามารถต่อยอดสู่ตลาดเฉพาะกลุ่มได้ แต่คุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และการบริหารจัดการกิจกรรมยังแตกต่างกันตามพื้นที่
- จุดแข็งด้านความคุ้มค่า การบริการที่เป็นมิตร อาหาร วัฒนธรรม ธรรมชาติ และประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งช่วยสร้างความประทับใจและการกลับมาเที่ยวซ้ำ แต่ยังคงต้องยกระดับคุณภาพบริการ ความปลอดภัย การจัดการความแออัด และการออกแบบประสบการณ์มูลค่าสูงให้สม่ำเสมอในทุกพื้นที่

Key Players ในไทย

- กรมการท่องเที่ยว
 - ททท.
 - อพท.
 - กรมศิลปากร
 - กรมอุทยานแห่งชาติ
- กระทรวงสาธารณสุข
 - กรมอนามัย
 - ตำรวจท่องเที่ยว
 - กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - จังหวัด และ อปท.
- กระทรวงคมนาคม
 - ทอท.
 - กรมทางหลวง
 - สวท.
 - กรมเจ้าท่า
 - กระทรวงดิจิทัลฯ
- กรมการท่องเที่ยว
 - ททท.
 - TCEB
 - ตำรวจท่องเที่ยว
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 - สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
 - กรมการกงสุล
 - ททท.
 - ธนาคารแห่งประเทศไทย
- กระทรวงคมนาคม
 - สวท.
 - กรมการขนส่งทางบก
 - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 - ททท.
 - ตำรวจท่องเที่ยว
 - จังหวัด และ อปท.
- กรมการท่องเที่ยว
 - กรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
 - กรมศิลปากร
 - กระทรวงวัฒนธรรม
 - กระทรวงสาธารณสุข
 - การกีฬาแห่งประเทศไทย
 - TCEB
 - กรมเจ้าท่า
 - จังหวัด อปท. และชุมชน
- ททท.
 - กรมการท่องเที่ยว
 - อพท.
 - จังหวัด และ อปท.
 - ผู้ประกอบการ

Value Chains ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอีก 5 ปี

สถานะปัจจุบันของไทย

ภาคการท่องเที่ยวของไทยมีความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติเป็นจุดเด่นข้อจำกัดด้านความสม่ำเสมอของคุณภาพ การดูแลพื้นที่ และการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว	มีมาตรฐานด้านความปลอดภัย สุขอนามัย การเข้าถึง บริการพื้นฐาน การรับรองคุณภาพ และความยั่งยืนการบังคับใช้ยังไม่ครอบคลุมและไม่สม่ำเสมอในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะเมืองนำเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เมืองหลักมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว แต่ยังไม่ครอบคลุมในเมืองนำเที่ยวอื่น	ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม อาหาร ธรรมชาติ ความคุ้มค่า และการบริการที่เป็นมิตรต้องยกระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ความยั่งยืน และความสม่ำเสมอของคุณภาพบริการในทุกพื้นที่	มีระบบอำนวยความสะดวกด้านวีซ่า การจองและชำระเงินดิจิทัล หน่วยงานช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และระบบทำบัตรรถจักรยาน/มัคคุเทศก์แล้วต้องยกระดับการเชื่อมโยงบริการระหว่างหน่วยงาน การเข้าถึงของผู้ประกอบการรายย่อย และการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	เมืองท่องเที่ยวหลักของไทยเดินทางเข้าถึงได้ค่อนข้างสะดวก แต่เมืองนำเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวชุมชน และพื้นที่ธรรมชาติยังมีข้อจำกัดด้านการเดินทางต่อ ป้ายบอกทาง และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม	กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีจุดแข็งจากอาหาร วัฒนธรรม ธรรมชาติ เวลเนส ทิพย์ ไอเวนต์ และชุมชนสามารถต่อยอดสู่ตลาดเฉพาะกลุ่มได้ แต่คุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และการบริหารจัดการกิจกรรมยังแตกต่างกันตามพื้นที่	จุดแข็งด้านความคุ้มค่า การบริการที่เป็นมิตร อาหาร วัฒนธรรม ธรรมชาติ และประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งช่วยสร้างความประทับใจและการกลับมาเที่ยวซ้ำ แต่ยังคงต้องยกระดับคุณภาพบริการ ความปลอดภัย การจัดการความแออัด และการออกแบบประสบการณ์มูลค่าสูงให้สม่ำเสมอในทุกพื้นที่

Key Players ในไทย

• กรมการท่องเที่ยว• ททท.• อพท.• กรมศิลปากร• กรมอุทยานแห่งชาติ	• กระทรวงสาธารณสุข• กรมอนามัย• ตำรวจท่องเที่ยว• กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย• จังหวัด และ อปท.	• กระทรวงคมนาคม• ทอท.• กรมทางหลวง• สวท.• กรมเจ้าท่า• กระทรวงดิจิทัลฯ	• กรมการท่องเที่ยว• ททท.• TCEB• ตำรวจท่องเที่ยว	• กระทรวงการต่างประเทศ• สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง• กรมการกงสุล• ททท.• ธนาคารแห่งประเทศไทย	• กระทรวงคมนาคม• สวท.• กรมการขนส่งทางบก• กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา• ททท.• ตำรวจท่องเที่ยว• จังหวัด และ อปท.	• กรมการท่องเที่ยว• กรมอุทยานแห่งชาติฯ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง• กรมศิลปากร• กระทรวงวัฒนธรรม• กระทรวงสาธารณสุข• การกีฬาแห่งประเทศไทย• TCEB• กรมเจ้าท่า• จังหวัด อปท. และชุมชน	• ททท.• กรมการท่องเที่ยว• อพท.• จังหวัด และ อปท.• ผู้ประกอบการ

OBJECTIVE

ยกระดับ“การท่องเที่ยวเชิงปริมาณ” ไปสู่ “การท่องเที่ยวคุณภาพมูลค่าสูง” ด้วยมาตรฐาน ความเชื่อมั่น และความยั่งยืน

WHAT เราต้องการทำอะไร

ยกระดับการท่องเที่ยวไทยจากการแข่งขันด้วยราคาไปสู่คุณภาพ มาตรฐาน และประสบการณ์มูลค่าสูง

ลดการพึ่งพาการแข่งขันด้านจำนวน ไปสู่การเพิ่มรายได้ต่อหัว ระยะเวลาพำนักร และมูลค่าทางเศรษฐกิจ

เสริมขีดความสามารถผู้ประกอบการและแรงงานตลอดห่วงโซ่การท่องเที่ยว

เพิ่มผลิตภาพ ยกระดับมาตรฐานบริการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ดิจิทัล ระบบข้อมูล และมาตรฐานคุณภาพ

เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การตลาด และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวและนักลงทุน

WHY ทำไมต้องทำ

ความผันผวนของตลาดต่างประเทศ ความกังวลด้านความปลอดภัย การแข่งขันจากประเทศคู่แข่ง ต้นทุนการดำเนินงานที่สูงขึ้น ความต้องการเฉพาะการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทาง ทูตาท่องเที่ยว และความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวไทย

ผู้ประกอบการจำนวนมาก โดยเฉพาะรายย่อยในพื้นที่ ยังเผชิญข้อจำกัดด้านเงินทุน ทักษะแรงงาน เทคโนโลยีดิจิทัล มาตรฐานบริการ และช่องทางตลาด ทำให้การเพิ่มผลิตภาพ การยกระดับบริการ การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเชื่อมโยงกับตลาดคุณภาพยังทำได้ไม่เต็มศักยภาพ ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวยังกระจายสู่พื้นที่ได้ไม่ทั่วถึง

โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม มาตรฐานบริการ ความปลอดภัย ข้อมูลที่แม่นยำ และการบริหารความเสี่ยง เป็นปัจจัยสำคัญต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวและนักลงทุน โดยเฉพาะในบริบทที่การท่องเที่ยวเผชิญความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความแออัด และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ คุณภาพบริการ และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

HOW เราจะทำอย่างไร

1. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวไทยแข่งขันด้วยคุณภาพบริการ ความปลอดภัย ความยั่งยืน และประสบการณ์เฉพาะตัว โดยใช้อัตลักษณ์ไทย วัฒนธรรม อาหาร สุขภาพ ธรรมชาติ วิถีชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นฐานในการสร้างความแตกต่าง เพิ่มมูลค่า และลดการพึ่งพาการแข่งขันด้านราคา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มศักยภาพครอบคลุม Nich Market และยกระดับ Mass Market ให้เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่พร้อมใช้จ่าย อาทิ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเรือสำราญ ควบคู่กับการปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว และสามารถบังคับใช้ได้อย่างจริงจังและทั่วถึง

1. สนับสนุนการเข้าถึงเงินทุน ทักษะแรงงาน เทคโนโลยีดิจิทัล ในการปรับตัวเข้าสู่มาตรฐานบริการ และช่องทางตลาด โดยเฉพาะ SMEs และผู้ประกอบการท้องถิ่น โดยการส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างธุรกิจ โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทาง สุขภาพ วัฒนธรรม กีฬา และชุมชน ผ่านแนวคิด One Tourism Thailand เพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีคุณภาพ และกระจายรายได้สู่เศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

2. ส่งเสริมการลงทุนและการร่วมทุนที่ช่วยถ่ายทอดมาตรฐาน เทคโนโลยี นวัตกรรม และทักษะแรงงาน เชื่อมโยง SMEs ที่เข้าสู่ห่วงโซ่การท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมพัฒนาเมืองนำเที่ยวและชุมชน โดยคำนึงถึงขีดความสามารถของพื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และการเติบโตระยะยาวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

1. พัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งมวลชน และระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยเน้นเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างพื้นที่ท่องเที่ยวให้สะดวก ปลอดภัย และเข้าถึงได้ง่าย ควบคู่กับการใช้ข้อมูลนักท่องเที่ยว ข้อมูลการเดินทาง และแพลตฟอร์มดิจิทัลในการวางแผนพัฒนาสินค้าและบริการ การบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยว และการตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อยกระดับประสบการณ์การเดินทาง เพิ่มรายได้ต่อหัว และกระจายประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่อย่างทั่วถึง

2. ส่งเสริมการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วยการสร้างระบบและกลไกรับรองคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่อ้างอิงตามมาตรฐาน ความปลอดภัย สุขอนามัย และความเสี่ยงภัยด้านภัยพิบัติ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพที่ดี และรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

Value Chains ของอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในปัจจุบัน

VALUE CHAIN	ต้นน้ำ		กลางน้ำ			ปลายน้ำ	
	การสร้างสรรคและการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา		การผลิต	การต่อยอดเชิงพาณิชย์	การเข้าถึงตลาด	ประสบการณ์ของผู้บริโภค	การสร้างมูลค่าจากทรัพย์สินทางปัญญา
กิจกรรมหลัก	- ค้นหาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และภูมิปัญญาไทย - สร้างสรรค์ผลงาน เนื้อหา และแนวคิดใหม่ ๆ - วิจัย พัฒนา และออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการสร้างสรรค์ - พัฒนาและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (IP) - พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการสร้างสรรค์		- ผลิตต้นแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ - ผลิตสินค้า สื่อ และผลงานสร้างสรรค์ - ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการผลิต - บริหารจัดการกระบวนการผลิตและทรัพยากร - ผลิตผลงานพร้อมสำหรับการออกสู่ตลาด	- สร้างแบรนด์และอัตลักษณ์สินค้า - บริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา - การให้สิทธิใช้ประโยชน์ (Licensing) - พัฒนาความร่วมมือทางธุรกิจ (Partnership) - พัฒนารูปแบบธุรกิจและกลยุทธ์การสร้างรายได้	- เชื่อมโยงสู่ช่องทางทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ - ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลและตลาดออนไลน์ - ส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการสร้างสรรค์ - เข้าร่วมงานแสดงสินค้า เทศกาล และเวทีธุรกิจระดับนานาชาติ - ขยายโอกาสทางการตลาดผ่านเครือข่ายธุรกิจ งานแสดงสินค้า และ MICE	- ส่งมอบประสบการณ์ผ่านสินค้า บริการ และคอนเทนต์ - สร้างการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคและชุมชน - เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ - สร้างการรับรู้และความผูกพันต่อแบรนด์ - ขยายฐานผู้ชมและผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง	- สร้างรายได้จากลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา (Royalty & Licensing) - ต่อยอดสู่สินค้าและบริการ (Merchandising) - สร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว เทศกาล และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง - เสริมสร้าง Soft Power และภาพลักษณ์ประเทศ - ดึงดูดการลงทุนและสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
สถานะปัจจุบันของไทย	✓ มีทุนวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่โดดเด่น ✓ บุคลากรได้รับการยอมรับในหลายสาขา ⚠ การสร้าง IP มูลค่าสูงยังมีจำกัด ⚠ การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญายังไม่เต็มศักยภาพเชิงพาณิชย์		✓ มีฐานการผลิตและผู้ประกอบการที่เข้มแข็งในหลายอุตสาหกรรม ✓ มีศักยภาพด้านการผลิตในระดับภูมิภาค ⚠ ยังต้องยกระดับเทคโนโลยีและผลิตภาพเพื่อเพิ่มมูลค่า	✓ การใช้ประโยชน์จาก IP ยังมีจำกัด ⚠ ระบบ Licensing ยังไม่แพร่หลาย ⚠ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อขยายธุรกิจยังเป็นข้อจำกัด ⚠ การสร้างแบรนด์ระดับโลกยังมีไม่มาก	✓ มีเวทีและเทศกาลสร้างสรรค์ระดับนานาชาติหลายรายการ ✓ การใช้ Digital Platform เติบโตต่อเนื่อง ⚠ การส่งออกสินค้าและบริการสร้างสรรค์ยังขยายได้อีก ⚠ การเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจระหว่างประเทศยังมีโอกาสพัฒนา	✓ สินค้าและคอนเทนต์ไทยได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ✓ มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ✓ Soft Power ของไทยเป็นที่รู้จักมากขึ้น ⚠ ยังต้องพัฒนาประสบการณ์ผู้บริโภคให้ครบวงจร	✓ รายได้จากลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญายังมีสัดส่วนไม่สูง ⚠ มูลค่าทางเศรษฐกิจจาก Soft Power ยังขยายได้อีกมาก ⚠ การลงทุนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น แต่ยังไม่ทั่วถึง ⚠ การต่อยอด IP สู่รายได้ระยะยาวยังเป็นประเด็นที่ต้องเร่งพัฒนา

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบนิเวศ (Key Stakeholders)

หน่วยงานกำหนดนโยบายและส่งเสริม

ภาคการศึกษา/วิจัย

ผู้ประกอบการและธุรกิจสร้างสรรค์

แพลตฟอร์มดิจิทัล

เครือข่าย/สมาคม

+ SMEs , Startup

ปัจจัยสนับสนุน การพัฒนากำลังคนและทักษะ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาและกฎระเบียบ โครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศ แหล่งเงินทุนและสิทธิประโยชน์ การส่งเสริมตลาดและความร่วมมือระหว่างประเทศ

Source: รายงานการศึกษาของ RB x NESDC , CEA

Value Chains ของอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอีก 5 ปี

VALUE CHAIN	ต้นน้ำ		กลางน้ำ		ปลายน้ำ	
	การสร้างสรรคและการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา	การผลิต	การต่อยอดเชิงพาณิชย์	การเข้าถึงตลาด	ประสบการณ์ของผู้บริโภค	การสร้างมูลค่าจากทรัพย์สินทางปัญญา
กิจกรรมหลัก	- ค้นหาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และภูมิปัญญาไทย - สร้างสรรค์ผลงาน เนื้อหา และแนวคิดใหม่ ๆ - วิจัย พัฒนา และออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการสร้างสรรค์ - พัฒนาและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (IP) - พัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการสร้างสรรค์	- ผลิตต้นแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ - ผลิตสินค้า สื่อ และผลงานสร้างสรรค์ - ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการผลิต - บริหารจัดการกระบวนการผลิตและทรัพยากร - ผลิตผลงานพร้อมสำหรับการออกสู่ตลาด	- สร้างแบรนด์และอัตลักษณ์สินค้า - บริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา - การให้สิทธิใช้ประโยชน์ (Licensing) - พัฒนาความร่วมมือทางธุรกิจ (Partnership) - พัฒนารูปแบบธุรกิจและกลยุทธ์การสร้างรายได้	- เชื่อมโยงสู่ช่องทางทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ - ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลและตลาดออนไลน์ - ส่งเสริมการส่งออกสินค้าและบริการสร้างสรรค์ - เข้าร่วมงานแสดงสินค้า เทศกาล และเวทีธุรกิจระดับนานาชาติ - ขยายโอกาสทางการตลาดผ่านเครือข่ายธุรกิจ งานแสดงสินค้า และ MICE	- ส่งมอบประสบการณ์ผ่านสินค้า บริการ และคอนเทนต์ - สร้างการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคและชุมชน - เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและกิจกรรมสร้างสรรค์ - สร้างการรับรู้และความผูกพันต่อแบรนด์ - ขยายฐานผู้ชมและผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง	- สร้างรายได้จากลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา (Royalty & Licensing) - ต่อยอดสู่สินค้าและบริการ (Merchandising) - สร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว เทศกาล และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง - เสริมสร้าง Soft Power และภาพลักษณ์ประเทศ - ดึงดูดการลงทุนและสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
สถานะปัจจุบันของไทย	✓ มีทุนวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่โดดเด่น ✓ บุคลากรได้รับการยอมรับในหลายสาขา ⚠ การสร้าง IP มูลค่าสูงยังมีจำกัด ⚠ การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญายังไม่เต็มศักยภาพเชิงพาณิชย์	✓ มีฐานการผลิตและผู้ประกอบการที่เข้มแข็งในหลายอุตสาหกรรม ✓ มีศักยภาพด้านการผลิตในระดับภูมิภาค ⚠ ยังต้องยกระดับเทคโนโลยีและผลิตภาพเพื่อเพิ่มมูลค่า	✓ การใช้ประโยชน์จาก IP ยังมีจำกัด ⚠ ระบบ Licensing ยังไม่แพร่หลาย ⚠ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อขยายธุรกิจยังเป็นข้อจำกัด ⚠ การสร้างแบรนด์ระดับโลกยังมีไม่มาก	✓ มีเวทีและเทศกาลสร้างสรรค์ระดับนานาชาติหลายรายการ ✓ การใช้ Digital Platform เติบโตต่อเนื่อง ⚠ การส่งออกสินค้าและบริการสร้างสรรค์ยังขยายได้อีก ⚠ การเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจระหว่างประเทศยังมีโอกาสพัฒนา	✓ สินค้าและคอนเทนต์ไทยได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ✓ มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ✓ Soft Power ของไทยเป็นที่รู้จักมากขึ้น ⚠ ยังต้องพัฒนาประสบการณ์ผู้บริโภคให้ครบวงจร	✓ รายได้จากลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญายังมีสัดส่วนไม่สูง ⚠ มูลค่าทางเศรษฐกิจจาก Soft Power ยังขยายได้อีกมาก ⚠ การลงทุนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น แต่ยังไม่ทั่วถึง ⚠ การต่อยอด IP สู่รายได้ระยะยาวยังเป็นประเด็นที่ต้องเร่งพัฒนา

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบนิเวศ (Key Stakeholders)

หน่วยงานกำหนดนโยบายและส่งเสริม

ภาคการศึกษา/วิจัย

ผู้ประกอบการและธุรกิจสร้างสรรค์

แพลตฟอร์มดิจิทัล

เครือข่าย/สมาคม

+ SMEs , Startup

ปัจจัยสนับสนุน การพัฒนากำลังคนและทักษะ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาและกฎระเบียบ โครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศ แหล่งเงินทุนและสิทธิประโยชน์ การส่งเสริมตลาดและความร่วมมือระหว่างประเทศ

Source: รายงานการศึกษาของ RB x NESDC , CEA

OBJECTIVE

ต่อยอดอัตลักษณ์ไทยให้ร่วมสมัย สร้างมูลค่าใหม่ในเศรษฐกิจโลก ด้วยความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการเติบโตอย่างยั่งยืน

WHAT เราต้องการทำอะไร

การยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สินค้า บริการ คอนเทนต์ และทรัพย์สินทางปัญญาของไทยสามารถแข่งขันได้ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และความแตกต่าง

การสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพย์สินทางปัญญาที่ตกอยู่กับผู้ประกอบการไทย ผู้ประกอบการไทยสามารถสร้างรายได้จากการเป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์จากทรัพย์สินทางปัญญา ผ่านลิขสิทธิ์ การให้สิทธิ (Licensing) แบบ รนด์ และรูปแบบธุรกิจที่สร้างรายได้ อย่างต่อเนื่อง

การเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์และระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเติบโต ผู้ประกอบการรายใหม่ ศิลปิน นักออกแบบ และแรงงานสร้างสรรค์ สามารถเข้าถึงทุน เทคโนโลยี ข้อมูล ตลาด โครงสร้างพื้นฐาน และกฎระเบียบที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจและการเติบโตได้มากขึ้น

WHY ทำไมต้องทำ

- ผู้ประกอบการไทยจำนวนมากยังขาดศักยภาพในการพัฒนาผลงานสู่สินค้าและบริการมูลค่าสูง ผู้ประกอบการและนักสร้างสรรค์ยังมีข้อจำกัดด้านองค์ความรู้ เทคโนโลยี และการพัฒนาธุรกิจ ทำให้ไม่สามารถต่อยอดผลงานสู่ตลาดมูลค่าสูงได้อย่างเต็มศักยภาพ
- เทคโนโลยีดิจิทัล AI และแพลตฟอร์มระดับโลกกำลังเปลี่ยนรูปแบบการแข่งขันอย่างรวดเร็ว การแข่งขันในเศรษฐกิจสร้างสรรค์ยุคใหม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างสรรค์ พัฒนา และเข้าถึงตลาดผ่านเทคโนโลยีมากกว่าการแข่งขันด้วยต้นทุนหรือกำลังการผลิต
- ผู้ประกอบการไทยสร้างผลงานได้ แต่ยังสร้างรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาได้ต่ำกว่าศักยภาพ ผู้ประกอบการจำนวนมากยังพึ่งพารายได้จากการขายผลงานครั้งเดียว ทำให้มูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่ตกอยู่กับเจ้าของแพลตฟอร์ม ผู้จัดจำหน่าย และผู้ถือสิทธิในต่างประเทศ
- การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและการคุ้มครองสิทธิในยุคดิจิทัลยังมีข้อจำกัด การละเมิดลิขสิทธิ์บนแพลตฟอร์มออนไลน์และการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์ไม่สามารถสร้างรายได้จากผลงานได้อย่างเต็มศักยภาพ
- การเข้าถึงเงินทุนยังไม่สอดคล้องกับลักษณะธุรกิจสร้างสรรค์ ธุรกิจสร้างสรรค์มีสินทรัพย์หลักเป็นลิขสิทธิ์ ซึ่งยังไม่สามารถนำมาใช้สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- กฎระเบียบและกระบวนการอนุญาตยังเป็นอุปสรรคต่อการเติบโต การจัดกิจกรรม การนำเข้าอุปกรณ์ การใช้พื้นที่สาธารณะ และการดำเนินธุรกิจบางประเภท ยังต้องประสานหลายหน่วยงานและใช้เวลานาน ทำให้เพิ่มต้นทุนและลดความคล่องตัวของผู้ประกอบการ

อุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

HOW เราจะทำอย่างไร

- พัฒนากำลังคนและผู้ประกอบการสร้างสรรค์แห่งอนาคต โดยส่งเสริมทักษะด้านการออกแบบ ธุรกิจสร้างสรรค์ เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ การตลาด และการบริหารจัดการธุรกิจ เพื่อเพิ่มผลิตภาพ ยกระดับมูลค่าสินค้าและบริการ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- สร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของไทย โดยส่งเสริมการต่อยอดทุนทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น และความคิดสร้างสรรค์สู่สินค้า บริการ คอนเทนต์ และทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์สูงเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและขยายโอกาสสู่ตลาดโลก
- ยกระดับประเทศไทยสู่ศูนย์กลางการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา (IP Commercialization Hub) ผ่านการพัฒนาระบบสนับสนุนการคุ้มครอง การประเมินมูลค่า การให้สิทธิ (Licensing) การบริหารจัดการ และการต่อยอดทรัพย์สินทางปัญญาสู่เชิงพาณิชย์ทั้งในและต่างประเทศ
- พัฒนาระบบสนับสนุนการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์จากทรัพย์สินทางปัญญา โดยจัดให้มีบริการด้านการประเมินมูลค่า IP การจัดทำสัญญา Licensing การเชื่อมโยงกับผู้ซื้อ นักลงทุน และพันธมิตรทางธุรกิจ เพื่อเพิ่มรายได้ จากทรัพย์สินทางปัญญาของไทย
- พัฒนาระบบนิเวศเศรษฐกิจสร้างสรรค์ครบวงจร ด้วยการเชื่อมโยงแหล่งทุน ข้อมูลตลาด ผู้เชี่ยวชาญ ระบบทรัพย์สินทางปัญญา พื้นที่สร้างสรรค์ โครงสร้างพื้นฐานด้านการออกแบบ การทดสอบมาตรฐาน บริการสนับสนุนทางธุรกิจ และหน่วยงานสนับสนุนให้เป็นระบบเดียว เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ
- ปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการกำกับดูแลให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การให้สิทธิ (Licensing) การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การนำเข้าอุปกรณ์ และการดำเนินธุรกิจบนแพลตฟอร์มดิจิทัล พร้อมลดความซ้ำซ้อนของกระบวนการอนุญาตและยกระดับการให้บริการภาครัฐให้มีความคล่องตัวมากขึ้น

Value Chains ของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยในปัจจุบัน

ต้นน้ำ

กลางน้ำ

ปลายน้ำ

Research & Development

Raw Material & Chemicals

Chip Design (Fabless)

Wafer Fabrication (Foundry)

Conventional Back-end (Assembly, Testing and Packaging: ATP/OSAT)

Advanced Back-end (Advanced Packaging)

PCB/PCBA Manufacturing

Module/Device (Assembly & System Integration)

การตลาดและการกระจายสินค้า

การประยุกต์ใช้งานในอุตสาหกรรมและ Customer Services

- การจัดหาแร่ธาตุสำคัญที่นิยมใช้ในการผลิตแผ่นเวเฟอร์ของเซมิคอนดักเตอร์ ได้แก่ Silicon (Si), Silicon Carbide (SiC)* และ Gallium Nitride (GaN)
- สารเคมีที่ใช้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ เช่น ก๊าซสำหรับการตกตะกอนและการกัด ก๊าซเวือ่ย่อย/ก๊าซพาหะ และก๊าซทำความสะอาด
- อุปกรณ์สำหรับผลิตชิปและอุปกรณ์ Photonics เช่น เลเซอร์, Optical IC และ Photonic Integrated Circuits (PICs)

- การผลิตชิป (Chip Design) แบ่งออกเป็น 2 แบบ
 - 1) IC Design
 - 2) Photonics Design

- การผลิตแผ่นเวเฟอร์ (Wafer Fabrication) คือ การแปลงแผ่นวัสดุเซมิคอนดักเตอร์ให้กลายเป็นวงจรรวมที่ใช้งานได้จริง

*ระดับ Lab scale

- ATP คือ การตัดแผ่นเวเฟอร์ออกเป็นชิ้นเล็กๆ (Die) และนำไปบรรจุเพื่อป้องกันความเสียหาย และตรวจสอบการทำงานประสิทธิภาพและความเสถียร ก่อนจะส่งไปผลิตเป็นสินค้าสำหรับผู้บริโภค

- ATP และ Advanced Packaging รับ Die จาก Wafer Fabrication มาแปรรูปเป็น IC Packaging ได้แก่ Advanced Packaging มีความซับซ้อนและ Value Added สูงกว่า เนื่องจากมีการรวม Die หลายตัวด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น 2.5D, 3D Stacking หรือ Chiplet

- กระบวนการ ATP ของ Photonics ได้แก่
 - 1) การบรรจุและเชื่อมต่อชิป Photonic Integrated Circuit (PIC)
 - 2) Chip-on-Substrate Assembly & Test
 - 3) Module Assembly & Test
 - 4) Sub-System Assembly & Test

1. การจัดหาวัตถุดิบขั้นต้นในการผลิตแผ่น PCB เช่น
 - แผ่นเส้นใยไฟเบอร์กลาส
 - แผลงวงจรทองแดง
 - Silicon
 - พลาสติค
 - ฝ้ายแก้ว
 - Substrate

2. การออกแบบ PCB

3. การผลิต PCB มี 4 ประเภท
 - Single-sided PCBs
 - Double-sided PCBs
 - Multi-layer PCBs
 - High Density Interconnect PCBs

4. การติดตั้งเข้ากับแผงวงจรพิมพ์ (PCBA)

- การนำชิป/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์มาเชื่อมโยงกับระบบหรือโปรแกรมที่ทำให้ Module หลายตัวทำงานร่วมกันได้ และส่งมอบเป็น End Product ที่ใช้งานได้ทันที

- ตัวอย่าง Module/Device:

- 1) Power Module
- 2) Communication Module
- 3) Sensor Module
- 4) Compute/ AI Module
- 5) Industrial/ Specialized Module
- 6) Medical Module

- การจำหน่ายในประเทศ
 - มีการส่งออกสินค้าชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไปยังตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน และอาเซียน

การเชื่อมโยงการใช้งานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น

• เกษตรและอาหาร

• ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

• ยานยนต์สมัยใหม่

• เครื่องมือแพทย์

• หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ

• Data Storage

• Data Center

*ระดับ Lab scale

- ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ (Functional Chip) ได้แก่ 1) Logic Chip 2) Memory Chip 3) Power Chip 4) Analog Chip 5) Sensor Chip 6) Optoelectronics 7) Discrete
- ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิต Photonics chip เช่น Silicon Photonics Transceiver, Co-Packaged Optics, LiDAR Photonic Chip, และ Optical Interconnect, Quantum Photonic Chip

สถานะปัจจุบันของไทย

- ประเทศไทยไม่มีแร่ธาตุ สารเคมี และวัตถุดิบสำคัญในการผลิตต้องนำเข้าทั้งหมดจากต่างประเทศ
- มีบริษัทไทย เช่น Silicon Craft Technology ที่มีศักยภาพในการทำ IC Design แต่ขาดความเชื่อมโยงกับการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ End Product ภายในประเทศ ทำให้การสร้างมูลค่าเพิ่มจากการออกแบบยังมีน้อยจำกัด
- ไทยมีศูนย์ TMEC ที่สามารถทำ IC Design ผลิต Wafer และชิ้นส่วนเซนเซอร์ (Sensor) ในระดับ Lab scale
- R&D ของไทยจำกัดอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยและภายในของบรรษัทข้ามชาติที่มาลงทุน โครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณ R&D ไม่เพียงพอ ส่งผลให้การพัฒนาช่วงต้นน้ำล่าช้าและแข่งขันกับต่างประเทศได้ยาก

- มีบริษัท ATP รูปแบบ OSAT สัญชาติไทย 2 บริษัท ได้แก่ Stars Microelectronics และ Hana Microelectronics
- มีการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานกับบริษัทต่างประเทศ เช่น จีน ไต้หวัน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เยอรมนี และสหรัฐอเมริกา เนื่องจากเป็นฐานการผลิตด้าน OSAT ที่สำคัญในอาเซียน
- โรงงาน OSAT ในไทยพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ สายการผลิตของไทยสะอาดและแรงงานไทยมีความสามารถในการประกอบได้และแม่นยำ

- ไทยมีศักยภาพในการผลิต PCB/PCBA สูง และเป็นฐานการผลิตที่รองรับ มีผู้ผลิตระดับโลกทั้งจากจีนและไต้หวัน มีค่าแรงและต้นทุนการผลิตต่ำกว่าหลายประเทศในภูมิภาค คุณภาพสูง แต่แข่งขันด้านราคากับจีนได้ยาก
- โครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งด้านนิคมอุตสาหกรรม มีวัตถุดิบขั้นต้นบางชนิด ระบบโลจิสติกส์ และมาตรฐานโรงงานระดับสากล เช่น ISO, IATF และ IPC ที่รองรับการผลิตที่มีความแม่นยำสูง
- ภาครัฐสนับสนุนการลงทุนผ่านมาตรการส่งเสริมของ BOI และ EEC อย่างต่อเนื่อง

- การสร้างมูลค่าเพิ่มของไทยยังคงกระจุกตัวอยู่ในกิจกรรมการประกอบ (Assembly) และการผลิต Module
- ไทยเป็นฐานการผลิตและประกอบชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญของโลก โดยเฉพาะ HDD เนื่องจากยังเป็นที่ต้องการสำหรับการใช้งานในระบบจัดเก็บข้อมูลและรองรับการขยายตัวของ AI และ Data Center โดยมีผู้ผลิตรายใหญ่ที่ตั้งฐานผลิตในไทย ได้แก่ Western Digital, Seagate และ Toshiba

- โรงงานผลิตในไทยส่วนใหญ่เป็น OEM ทำให้มีบทบาทพัฒนาแบรนด์เป็นของตนเอง
- ไม่สามารถกำหนดทิศทางของตลาดหรือกลุ่มเป้าหมายของสินค้าได้เอง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของบริษัทแม่ ซึ่งอาจทำให้ความต้องการสินค้าถูกละเลยอยู่ในกลุ่มหรือพื้นที่เฉพาะ (Niche Market)

- ไทยกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อเชื่อมโยงการใช้งานชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์กับระบบและอุปกรณ์อัจฉริยะได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่าฯ ได้แก่ (1) Smart Home (2) Smart Factory (3) Smart Hospital & Health (4) Smart Farm และ (5) ยานยนต์ EV

(อ้างอิงแผนอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ สศอ.)

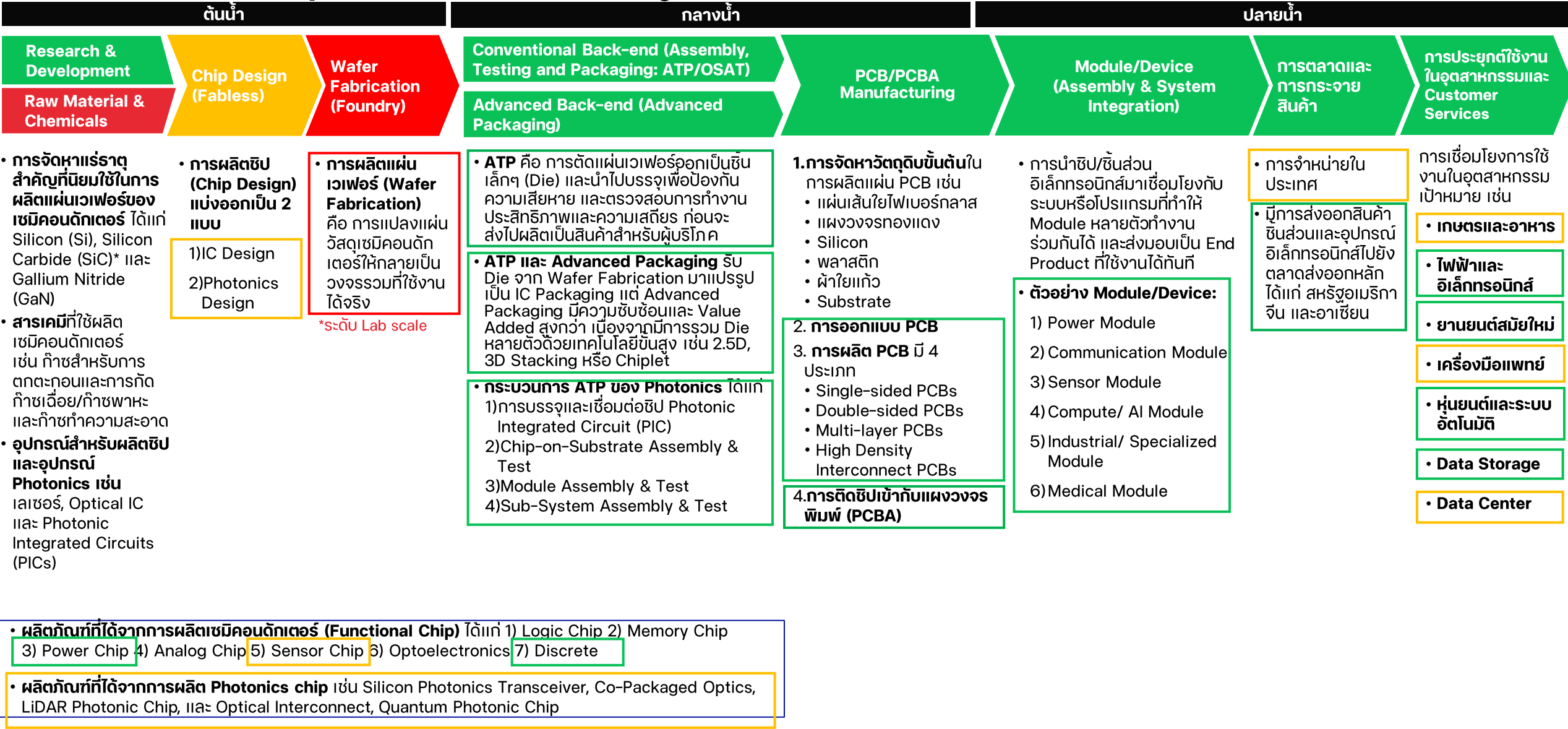
Key Players ในไทย

ระดับการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทาน

สูง กลาง ต่ำ 44

Value Chains ของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอีก 5 ปี

OBJECTIVE

ยกระดับสู่การเป็นฐานการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงของภูมิภาค ผ่านความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับบริษัทข้ามชาติเป้าหมาย ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)

WHAT เราต้องการทำอะไร

วางตำแหน่งอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่เชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่เซมิคอนดักเตอร์จนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อยกระดับผลิตภาพ พัฒนาเทคโนโลยี และเพิ่มมูลค่าให้อุตสาหกรรมเป้าหมายอื่น ๆ

ต่อยอดและเพิ่มขีดความสามารถในกิจกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพและมีฐานการผลิตรองรับอยู่แล้ว โดยเฉพาะกิจกรรม OSAT และการผลิต PCB/PCBA พร้อมทั้งปรับปรุงมาตรฐานการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย น่าเชื่อถือ ปฏิบัติตามมาตรฐานคู่ค้าทุกกลุ่ม และมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ

สร้างกิจกรรมมูลค่าสูงให้เกิดขึ้นในไทยมากขึ้น ได้แก่ การออกแบบวงจรรวมและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (IC and Electronics Design) การบูรณาการระบบ (System Integration) การผลิตชิปและชิ้นส่วนสำคัญที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น Power Chip เซ็นเซอร์ และ Photonics และ Advanced Packaging & Testing

WHY ทำไมต้องทำ

การดำเนินกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงของไทยยังขาดความเชื่อมโยง ทำให้ผู้ประกอบการไทยถูกจำกัดอยู่ในกิจกรรมมูลค่าต่ำ การลงทุนด้าน R&D และนวัตกรรมอยู่ในระดับต่ำ ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ และสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศได้ไม่เต็มที่ มีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานโลกและความต้องการใช้งานเทคโนโลยีในอนาคตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งปัญหาแรงงานไทยทักษะสูงขาดแคลนทางอาชีพในอุตสาหกรรมฯ

การต่อยอดจากฐานการผลิตเดิมเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพกว่าการสร้างอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงใหม่ทั้งหมด แต่การรักษาและขยายฐานการลงทุนจำเป็นต้องอาศัยมาตรฐานการผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อรองรับการยกระดับสู่กิจกรรมมูลค่าสูงและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่ยังดำเนินกิจกรรมที่มีความซับซ้อนและมูลค่าเพิ่มต่ำ มีบทบาทผู้ผลิตชิ้นส่วนพื้นฐาน ผู้รับจ้างช่วง (Subcontractor) ผู้ประกอบและทดสอบผลิตภัณฑ์ และผู้ให้บริการด้านการผลิต หากไม่เร่งยกระดับสู่กิจกรรมมูลค่าสูง ประเทศไทยจะมีข้อจำกัดในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเอง และห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศขาดความเข้มแข็งในการรองรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

HOW เราจะทำอย่างไร

สร้างเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมฯ โดยสร้างความร่วมมือกับบริษัทข้ามชาติในประเทศ ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการและแรงงานไทย และผลักดันการใช้ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีขั้นสูงในประเทศในการเพิ่มผลิตภาพของอุตสาหกรรมอื่น ๆ พร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาอุตสาหกรรม และกำหนดสิทธิประโยชน์ที่มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มในประเทศ

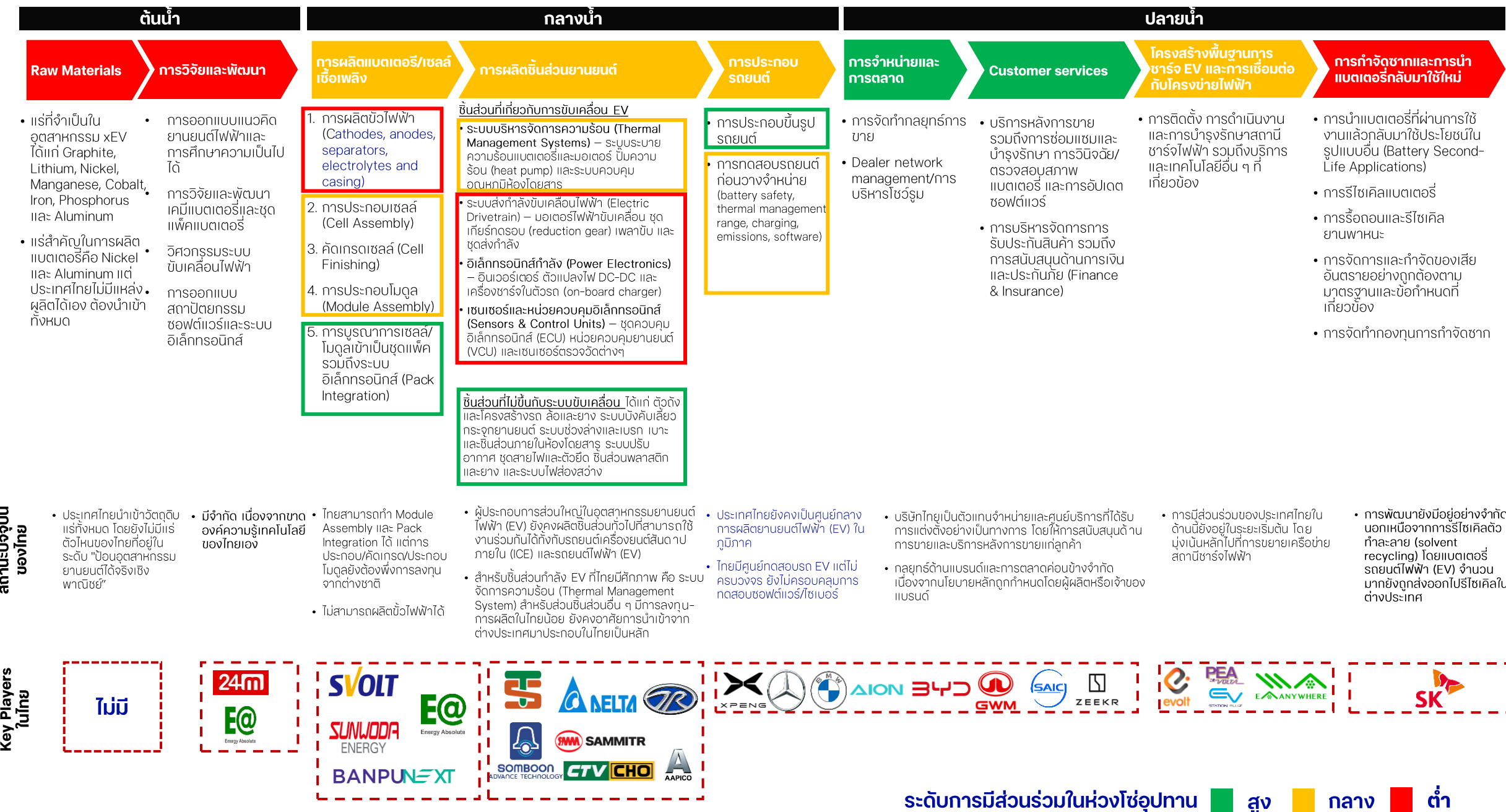
ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาแรงงานทักษะสูงด้าน STEM ให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ นักวิจัย วิศวกรระดับสูง และผู้บูรณาการระบบ (System Integrator) ควบคู่กับการส่งเสริมการฝึกปฏิบัติจริงและสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ การออกแบบหลักสูตรร่วมระหว่างภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาโมเดลต้นแบบการพัฒนาทักษะโดยบริษัทที่ประสบความสำเร็จ เพื่อรองรับการลงทุนระยะยาว และลดการพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ

ขยายการลงทุนของบริษัทข้ามชาติที่มีฐานการผลิตในประเทศและดึงดูดกลุ่มเป้าหมายใหม่ในกิจกรรมมูลค่าสูง เช่น IC and Electronics Design, System Integration และการผลิตชิ้นส่วนสำคัญ (เช่น Power Chip, Sensors, Photonics) พร้อมส่งเสริมการเชื่อมโยงผู้ประกอบการปลายน้ำ โดยภาครัฐสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน แรงงานทักษะสูง และมาตรการจูงใจการลงทุน ภายใต้เงื่อนไขการจ้างงานคนไทย การใช้ Local Content และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

Key Results:

- 1. สัดส่วนมูลค่าเพิ่มภายในประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตเทคโนโลยีขั้นสูง
- 2. โครงการร่วมวิจัยระหว่างผู้ประกอบการไทยและต่างประเทศ และสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content)
- 3. สัดส่วนบัณฑิตสาย STEM ที่เข้าสู่การทำงานในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมุ่งวัด “การดูดซับกำลังคนจริง” ไม่ใช่เพียงจำนวนผู้จบการศึกษา

Value Chains ของอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคตในปัจจุบัน

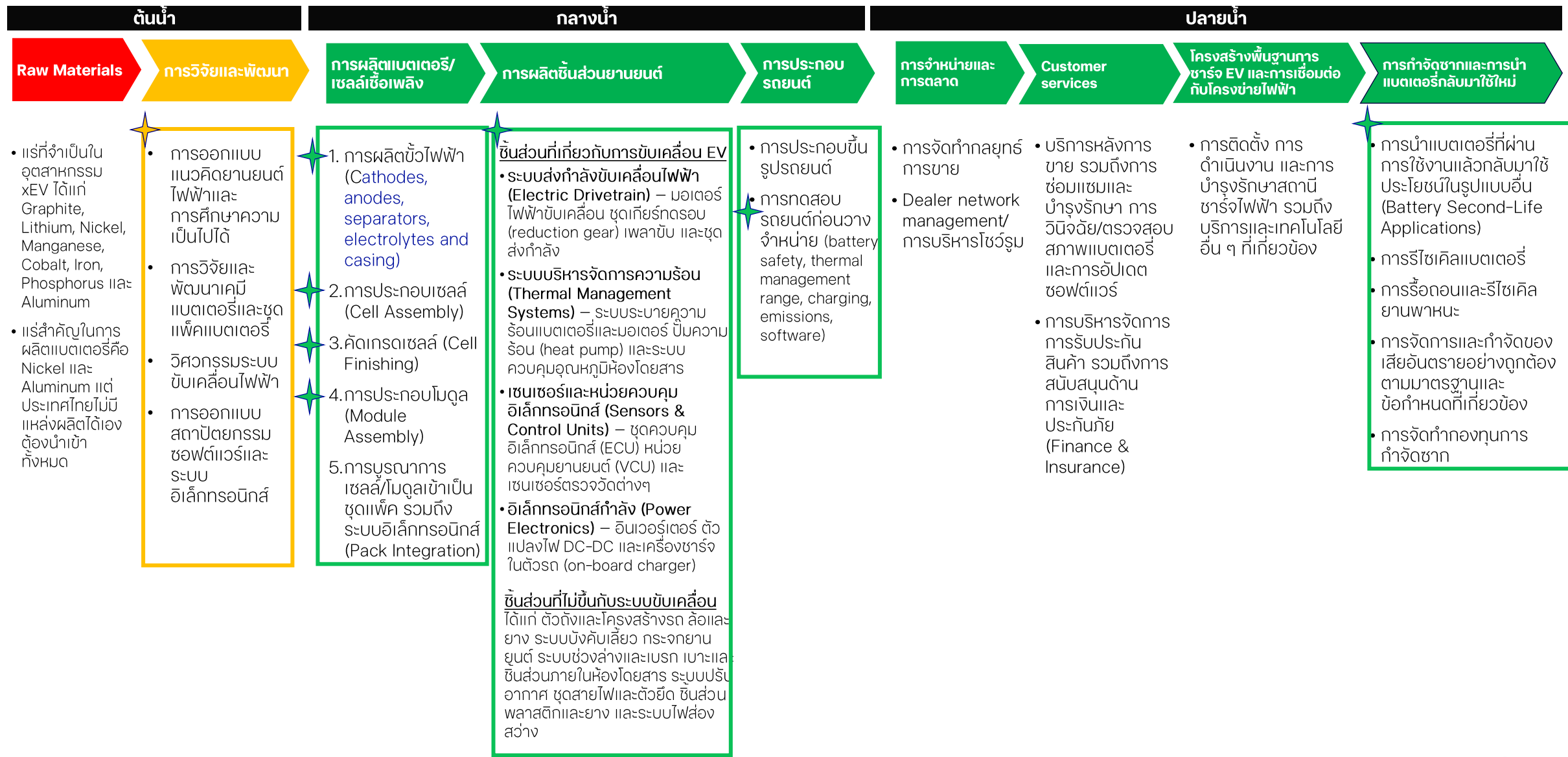

ชิ้นส่วนที่ไม่ขึ้นกับระบบขับเคลื่อน ได้แก่ ตัวถังและโครงสร้างรถ ล้อและยาง ระบบบังคับเลี้ยว กระดูกยานยนต์ ระบบช่วงล่างและเบรก เบาะและชิ้นส่วนภายในห้องโดยสาร ระบบปรับอากาศ ชุดสายไฟและตัวยึด ชิ้นส่วนพลาสติกและยาง และระบบไฟส่องสว่าง

ระดับการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทาน ■ สูง ■ กลาง ■ ต่ำ

Source: สศค.; Roland Berger; US Department of Energy; Adlittle

Value Chains ของอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคตที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอีก 5 ปี

ระดับการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทาน ■ สูง ■ กลาง ■ ต่ำ

OBJECTIVE

ยกระดับประเทศไทยจากฐานการ "ประกอบ" ยานยนต์ ไปสู่ฐานการ "ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีมูลค่าสูง" โดยให้ผู้ประกอบการไทยเป็นเจ้าของมูลค่าเพิ่ม องค์ความรู้ และห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศ พร้อมสร้างการจ้างงานทักษะสูงและขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีที่แข่งขันได้ในระยะยาว

ยานยนต์แห่งอนาคต
(Future Mobility)

WHAT เราต้องการทำอะไร

ขยายกิจกรรมการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ในประเทศ โดยเฉพาะในส่วนต้นน้ำที่มีมูลค่าสูง เพื่อสร้างความยืดหยุ่นของห่วงโซ่มูลค่าในประเทศ สร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง การจ้างงานที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งเกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป้าหมายสู่ผู้ประกอบการไทย

พัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วน และปรับผู้ผลิตชิ้นส่วน/Softwareยานยนต์เดิม ให้สามารถเข้าสู่การผลิตชิ้นส่วน xEV และยานยนต์สมัยใหม่ ผลิตอะไหล่ทดแทนที่ได้มาตรฐานสากล และต่อยอดไปสู่การพัฒนายานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์และยานยนต์ไฟฟ้าเฉพาะทาง (Niche Segments)

พัฒนากลไกการจัดการซากอิเล็กทรอนิกส์ และแบตเตอรี่ รวมถึงกระบวนการนำกลับมาใช้ใหม่อย่างเป็นระบบ

WHY ทำไมต้องทำ

แม้จะมีการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์สมัยใหม่ในประเทศไทย แต่ส่วนใหญ่เป็นเพียงการนำเข้าชิ้นส่วนต้นน้ำ (เช่น แบตเตอรี่ เซลล์ แบตเตอรี่ มอเตอร์ไฟฟ้า และชิปกำลัง) มาประกอบภายในประเทศ จึงทำให้แรงงานและผู้ประกอบการไทยไม่มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตชิ้นส่วนต้นน้ำด้วยตนเอง

การติดตามการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากนักลงทุนต่างชาติยังไม่เพียงพอ ส่งผลให้แรงงานและผู้ประกอบการไทยบางส่วนยังไม่ได้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงในระดับที่จะนำไปต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองได้

ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไทย โดยเฉพาะกลุ่ม Tier 2-3 ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถปรับสายการผลิตให้รองรับยานยนต์ xEV และยานยนต์สมัยใหม่ได้ ประกอบกับความต้องการชิ้นส่วนของรถยนต์ ICE ที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงเสี่ยงที่ผู้ผลิตกลุ่มนี้จะสูญเสียตลาดและขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว หากไม่ได้รับการสนับสนุนให้ปรับตัวเข้าสู่การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์สมัยใหม่ได้ทันการณ์

ตลาดยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลแข่งขันสูงและถูกครองตลาดโดยผู้ผลิตรายใหญ่จากต่างประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการไทยสร้างมูลค่าเพิ่มได้ยาก ขณะที่ยานยนต์ไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ (เช่น รถกระบะ รถบรรทุก รถโดยสาร) รถจักรยานยนต์ไฟฟ้า และยานยนต์ไฟฟ้าเฉพาะทาง (Niche Segments) ยังมีการแข่งขันไม่หนาแน่นนัก และสอดคล้องกับจุดแข็งเดิมของอุตสาหกรรมไทยที่เป็นฐานการผลิตรถกระบะและรถจักรยานยนต์ระดับโลก จึงเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยยกระดับจากผู้ผลิตชิ้นส่วนและผู้รับจ้างประกอบ ไปสู่การพัฒนาของตนเองที่มีมูลค่าเพิ่มสูงในระยะยาว

ปัจจุบันประเทศไทยยังขาดกลไกการจัดการซากชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และแบตเตอรี่ใช้แล้วอย่างเป็นระบบ หากไม่เร่งดำเนินการ ในอีกไม่เกิน 10 ปี ข้างหน้า จะมีซากอิเล็กทรอนิกส์และแบตเตอรี่จากยานยนต์ไฟฟ้าจำนวนมากที่ถูกกำจัดอย่างผิดวิธีและไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง

HOW เราจะทำอย่างไร

กำหนดสัดส่วน Local Content ขั้นต่ำในรถ xEV และยานยนต์สมัยใหม่ ที่ต้องใช้ชิ้นส่วนจากผู้ประกอบการไทย พร้อมผูกสิทธิ์ประโยชน์ BOI เข้ากับเงื่อนไขที่วัดผลได้ ได้แก่ การลงทุนในกิจกรรมมูลค่าสูง (ออกแบบวิจัยและพัฒนา ชิ้นส่วนหลัก ซอฟต์แวร์ยานยนต์ การทดสอบและรับรองมาตรฐาน) การถ่ายทอดเทคโนโลยีเป้าหมาย และการจ้างแรงงานไทยในตำแหน่งทักษะสูง รวมทั้งใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและป้องกันการสวมสิทธิ์แหล่งกำเนิดชิ้นส่วนยานยนต์ไทย

ให้เฝ้าติดตามหน่วยงานภาครัฐจัดซื้อยานยนต์ไฟฟ้าเฉพาะทาง (Niche Segments) ที่ผลิตโดยผู้ประกอบการไทย เพื่อเป็นตลาดนำร่อง ควบคู่กับการยกระดับศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติให้เป็นศูนย์นวัตกรรมและรับรองมาตรฐานระบบและชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าแบบครบวงจร เพื่อลดต้นทุนและระยะเวลาในการทดสอบ

เร่งออกกฎหมายกลางที่กำหนดกลไกการจัดการซากอิเล็กทรอนิกส์และแบตเตอรี่ รวมถึงกระบวนการนำกลับมาใช้ใหม่อย่างครบวงจร (เช่น หลักการผลิตรับผิดชอบ หรือ EPR) พร้อมมอบหมายหน่วยงานเจ้าภาพหลักรับผิดชอบการบังคับใช้และขับเคลื่อน

OBJECTIVE

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการดูแลสุขภาพมูลค่าสูงของภูมิภาค ที่เชื่อมโยง อุตสาหกรรมการให้บริการสุขภาพ (Wellness) บริการทางการแพทย์ และอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์อย่างครบวงจร สามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ และประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

WHAT เราต้องการทำอะไร

1. การยกระดับอุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพให้เป็นเศรษฐกิจมูลค่าสูง

อุตสาหกรรมดูแลสุขภาพของไทยมีศักยภาพเชื่อมโยง อุตสาหกรรมการให้บริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ แพทย์แผนไทย สมุนไพร และเครื่องมือแพทย์ ไปสู่บริการและสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

2. การสร้างระบบนิเวศการดูแลสุขภาพแบบครบวงจร

พัฒนาให้เกิดความเชื่อมโยงตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพ การรักษา การฟื้นฟู ไปจนถึงสินค้าและอุปกรณ์ทางการแพทย์ เพื่อให้เกิดบริการสุขภาพที่ต่อเนื่องและมีมาตรฐาน

3. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรม

เสริมความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการไทยทั้งด้านมาตรฐาน เทคโนโลยี บุคลากร การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการเข้าสู่ตลาดมูลค่าสูง

WHY ทำไมต้องทำ

อุตสาหกรรมสุขภาพไทยมีศักยภาพสูง แต่ยังคงยังเป็นมูลค่าเพิ่มได้ไม่เต็มที่

แม้ไทยมีฐานอุตสาหกรรมการให้บริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ แพทย์แผนไทย สมุนไพร และเครื่องมือแพทย์ที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ แต่การพัฒนา ยังไม่สามารถยกระดับไปสู่บริการและสินค้ามูลค่าสูงได้เต็มศักยภาพ เนื่องจากยังต้องยกระดับคุณภาพมาตรฐาน ความปลอดภัย และความน่าเชื่อถือให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดสุขภาพโลก

การพัฒนายังแยกส่วน ขาดมาตรฐานร่วม และกฎระเบียบยังไม่รองรับบริการรูปแบบใหม่ การพัฒนาอุตสาหกรรมการให้บริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ และเครื่องมือแพทย์ยังขาดการเชื่อมโยงเชิงระบบ ทำให้ข้อมูล มาตรฐาน ระบบรับรอง ช่องทางตลาด และระบบสนับสนุนผู้ประกอบการยังไม่เป็นเอกภาพ ขณะเดียวกันกฎระเบียบและใบอนุญาต บางส่วนยังไม่รองรับบริการ อุตสาหกรรมการให้บริการสุขภาพ และบริการสุขภาพรูปแบบใหม่ ส่งผลให้การพัฒนานวัตกรรมบริการทำได้จำกัด

ผู้ประกอบการไทยยังมีข้อจำกัดด้านบุคลากร เทคโนโลยี และการเข้าสู่ตลาดสากล บุคลากรเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมการให้บริการสุขภาพ บริการสุขภาพ และการดูแลสุขภาพแห่งอนาคตยังไม่เพียงพอ ขณะที่ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ไทยยังต้องยกระดับจากการผลิตทั่วไปไปสู่การออกแบบ วิจัย พัฒนา ทดสอบ และรับรองผลิตภัณฑ์ที่มีเทคโนโลยีและมูลค่าสูงขึ้น เพื่อให้สามารถเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพ ลดการพึ่งพาการนำเข้า และแข่งขันในตลาดสากลได้มากขึ้น

อุตสาหกรรมดูแลสุขภาพ MedWell Industry

HOW เราจะทำอย่างไร

ยกระดับบริการและผลิตภัณฑ์สุขภาพมูลค่าสูง

- พัฒนามาตรฐานและระบบรับรองบริการสุขภาพ โดยกำหนดมาตรฐานบริการ โครงสร้างพื้นฐานคุณภาพ และระบบรับรองสถานบริการสุขภาพให้ปลอดภัย น่าเชื่อถือ และเชื่อมโยงกับ Wellness Tourism ของไทย
- เพิ่มขีดความสามารถบริการทางการแพทย์ขั้นสูง โดยส่งเสริมบริการเฉพาะทางที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เช่น การรักษาเฉพาะทาง การฟื้นฟูสุขภาพ และการดูแลต่อเนื่อง เพื่อขยายสู่ตลาดบริการสุขภาพมูลค่าสูง
- พัฒนาบริการผู้สูงอายุและการฟื้นฟูสุขภาพแบบครบวงจร โดยกำหนดมาตรฐานสถานบริการ หลักสูตร และใบอนุญาตบุคลากร เพื่อรองรับบริการ Long-stay, Rehab และ Wellness Residence
- ต่อยอดแพทย์แผนไทย สมุนไพร และผลิตภัณฑ์สุขภาพไทย โดยพัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน และรูปแบบบริการให้เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมบริการสุขภาพและตลาดสุขภาพคุณภาพสูงทั้งในและต่างประเทศ

เชื่อมโยงมาตรฐาน กฎระเบียบ และระบบสนับสนุนกลาง

- พัฒนาแพลตฟอร์มกลางสำหรับอุตสาหกรรมบริการสุขภาพ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลผู้ประกอบการ มาตรฐานบริการ ช่องทางตลาด แหล่งทุน เทคโนโลยี และระบบสนับสนุนธุรกิจ ให้ผู้ประกอบการเข้าถึงเครื่องมือพัฒนาบริการและขยายตลาดได้สะดวก
- ปรับปรุงกฎระเบียบและใบอนุญาตให้รองรับบริการสุขภาพรูปแบบใหม่ โดยลดความซ้ำซ้อนของกระบวนการอนุญาต กำหนดแนวทางกำกับดูแลที่ชัดเจน และเปิดโอกาสให้บริการใหม่เข้าสู่ระบบมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง
- พัฒนามาตรฐานและการรับรองร่วมในห่วงโซ่บริการสุขภาพ โดยเชื่อมโยงมาตรฐานระหว่างบริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ เครื่องมือแพทย์ และผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและยกระดับความเชื่อมั่นในระดับสากล

เสริมขีดความสามารถผู้ประกอบการและกำลังคนตลอดห่วงโซ่อุตสาหกรรม

- พัฒนากำลังคนด้านการแพทย์และบริการสุขภาพแห่งอนาคต โดยจัดทำหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว ระบบรับรองสมรรถนะ และการฝึกปฏิบัติกับสถานบริการจริง เพื่อรองรับบริการเฉพาะทาง การดูแลผู้สูงอายุ การฟื้นฟูสุขภาพ และ Wellness Tourism
- ยกระดับผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ไทยสู่สินค้ามูลค่าสูง โดยสนับสนุนการวิจัย ออกแบบ ผลิต ทดสอบ และรับรองมาตรฐาน ผ่านความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันวิจัย และหน่วยรับรองมาตรฐาน
- สร้างระบบบ่มเพาะและสนับสนุนผู้ประกอบการเครื่องมือแพทย์ โดยพัฒนาโรงงานต้นแบบ ห้องทดสอบมาตรฐาน แหล่งทุน และที่ปรึกษาทางธุรกิจ เพื่อช่วยให้ผู้ผลิตไทยเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพและขยายสู่ตลาดสากลได้อย่างเป็นระบบ

Key Results: อุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพไทยมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เชื่อมโยงเป็นระบบ และแข่งขันได้ในตลาดสุขภาพมูลค่าสูง

* **สภาพัฒน**

1. ให้ความเห็นต่อแนวทางการยกระดับภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
ในภาพรวมและรายสาขา
2. มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการนำความเห็นและประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการ
มาปรับปรุงแนวทางการยกระดับภาคการผลิตและบริการเป้าหมายในภาพรวม
และรายสาขาให้มีครบถ้วน สมบูรณ์ และปฏิบัติได้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

วาระที่ 4 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

4.1 เรื่องกำหนดการประชุมคณะกรรมการฯ

4.1 เรื่องกำหนดการประชุม คณะกรรมการฯ

ความคืบหน้าที่ผ่านมาและแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในระยะต่อไป

มีนาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 1 (6 มี.ค. 69)

เวลา: 9.00-12.00 น.

รายละเอียด: ภาพรวมเศรษฐกิจ

มิถุนายน 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 4 (11 มิ.ย. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: ระบบนิเวศการปรับตัวแรงงาน และการแข่งขัน

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 5 (24 มิ.ย. 69)

เวลา: 09.00-12.00 น.

รายละเอียด: เศรษฐกิจนอกระบบ และ SMEs

เมษายน 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 2 (9 เม.ย. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา (Real Sector)

กรกฎาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6 (2 ก.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7 (17 ก.ค. 69)

เวลา: 9.00-12.00 น.

รายละเอียด: การเงิน และการคลัง

www.nesdc.go.th

พฤษภาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 3 (18 พ.ค. 69)

เวลา: 16.00-18.00 น.

รายละเอียด: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา (Real Sector)

สิงหาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 8 (24 ก.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: สรุป

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 9 (27 ส.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: สรุป 2

กรอบแนวคิดร่างแผนฯ 14 ด้านเศรษฐกิจ

5 เสาหลัก การพัฒนา

เป้าหมาย

ประเด็นและ แนวทางการ พัฒนา

1 มุ่งยกระดับผลผลิตภาพ PRODUCTIVITY

- เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น
- เพิ่มอัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพแรงงานและผลผลิตภาพการผลิตรวม (TFP)
- สัดส่วนรายจ่าย R&D ต่อ GDP เพิ่มขึ้น

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ รายสาขาและยกระดับ เครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่

- ยกระดับภาคการผลิตเดิมที่มีศักยภาพให้ต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่า (เกษตร เกษตรแปรรูป ท่องเที่ยว สุขภาพ)
- สร้างเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ (อุตสาหกรรม Hi-tech ยานยนต์แห่งอนาคต และ เศรษฐกิจสร้างสรรค์)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย
ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6 (2 ก.ค. 69)

2 เสริมสร้างความสามารถ ในการปรับตัว ADAPTABILITY

- อัตราการเรียนรู้/อบรมทักษะของวัยแรงงานเพิ่มขึ้น
- อัตราการเข้าสู่ตลาดของกิจการใหม่เพิ่มขึ้น
- สัดส่วนการจ้างงานในสาขาเป้าหมายเพิ่มขึ้น

การพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อ การปรับตัวของแรงงาน ธุรกิจ และภาครัฐ

- สร้างสภาพแวดล้อมที่จูงใจให้แรงงานปรับทักษะ
- ยกระดับพลวัตทางธุรกิจ
- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแข่งขันที่เป็นธรรม

3 สร้างโอกาสและกระจายประโยชน์ อย่างทั่วถึง INCLUSIVITY

- สัดส่วนการจ้างงานนอกกระบบลดลง
- เพิ่มรายได้แรงงานและความมั่งคั่งของคนไทย
- ขยายฐานภาษี
- สัดส่วนสินเชื่อของ SMEs ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้น

การลดสัดส่วนเศรษฐกิจ นอกระบบ

- ช่อม ระบบความคุ้มครองทางสังคมและการบูรณาการฐานข้อมูลภาครัฐ
- สร้าง แรงจูงใจให้ผู้ประกอบการและแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบ

การพัฒนา SMEs ให้แข่งขันได้ อย่างเป็นธรรม

- ช่อม ระบบกลไกการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการ
- สร้าง ศักยภาพของ SMEs ให้เติบโตและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิต

4 สร้างภูมิคุ้มกัน Resiliency

- สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ลดลง
- เพิ่มสัดส่วนรายได้ของรัฐบาลต่อ GDP
- ลดสัดส่วนหนี้ผิดนัดชำระต่อสินเชื่อรวม
- ลดจำนวนอาชญากรรมทางการเงิน

การบริหารจัดการภาครัฐ

ช่อม เสถียรภาพทางการคลัง
สร้าง กลไกภาคการเงินให้มี
ประสิทธิภาพ

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7
(17 ก.ค. 69)
เวลา 9:00 - 12:00 น.

ม.ย. 69

ก.ค. 69

ส.ค. 69

ก.ย. 69

ต.ค. 69

พ.ย. 69

ธ.ค. 69

ม.ค. 70

WE'RE HERE

10 ม.ย.

สภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 5/69) ให้ความเห็นต่อความก้าวหน้าของการยกร่างแผนฯ 14

12 ม.ย.

ประชุม คกก. ยกร่างแผนฯ ในภาพรวม ครั้งที่ 3/69 (ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย)

ก.ค.

คกก.ยกร่างสรุปสาระหลักของร่างแผนฯ ทั้งหมดในเบื้องต้น

ต้น-กลาง ส.ค.

ประชุม คกก.ยกร่างแผนฯ ในภาพรวม ครั้งที่ 4/69 (สาระสำคัญทั้งหมดของร่างแผน)

กลาง - ปลาย ส.ค.

คกก.ยกร่างปรับปรุงสาระของร่างแผนฯ เพิ่มเติม

ภายใน 15 ส.ค.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด จัดส่งเป้าหมาย แผน และข้อเสนอโครงการ ให้ สศช.

2 ก.ย.

สภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 8/69) ให้ความเห็นต่อสาระสำคัญของร่างแผนฯ 14 (สำหรับใช้ในการประชุมประจำปีฯ)

ก.ย.

คกก.ยกร่างปรับปรุงสาระของร่างแผนฯ ตามความเห็นของสภาพัฒนาฯ

21 ก.ย.

ประชุมประจำปี สศช. 69 (ร่างแผนฯ 14)

ปลาย ก.ย.

ประชุม คกก.ยกร่างแผนฯ ในภาพรวม ครั้งที่ 5/69

30 ก.ย.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด จัดส่งเป้าหมาย แผน (ฉบับปรับปรุง) และข้อเสนอโครงการที่เกี่ยวข้อง ให้ สศช.

7 ต.ค.

สภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 9/69) เห็นชอบ ร่างแผนฯ 14 เบื้องต้น (สำหรับหน่วยงานใช้อ้างอิงในการจัดทำคำขอของปม.)

12-18 ต.ค.

การประชุม IMF-WB

ปลาย ต.ค.

สงป. เริ่มเตรียมการยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ 71

31 ต.ค.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด จัดส่ง MOU เพื่อขับเคลื่อนแผน (ถ้ามี) ให้ สศช.

ต้น พ.ย.

ผู้แทนคณะทำงานฯ จัดทำร่างยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ 71

พ.ย. เป็นต้นไป

สศช.หารือกับหน่วยงานเจ้าภาพ/หน่วยงานหลักในแต่ละด้าน (alignment)

กลาง-ปลาย พ.ย.

คณะอนุกรรมการประจำภาคเห็นชอบเป้าหมาย แผน ข้อเสนอโครงการ และ MOU

กรม. เห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ 71

กรม. เห็นชอบกรอบวงเงินงบประมาณ 71

• ก.บ.บ. เห็นชอบเป้าหมาย แผน ข้อเสนอโครงการ และ MOU
• กรม. เห็นชอบแผน และข้อเสนอโครงการ

นรม.มอบนโยบายงบประมาณ 71

หน่วยงานจัดทำคำของบประมาณ 71